

DELO življenje

ZAJEC ALFONZ
LOŠKA C. 56

4226 ŽIRI

www.alpina.si

meni je prav alpina®

Iz vsebine:

Alpina v letu 2003

Prenova celostne grafične podobe Alpine

Uspešna predstavitev na sejmu ISPO

Kaj nam prinašata letošnja pomlad in poletje

Pogumno in samozavestno naprej!

Mag. Andraž Kopač, predsednik uprave in generalni direktor

Dolgo sem razmišljal, o čem naj pišem v tem uvodniku. V zadnjem času se je namreč zgodilo veliko stvari, ki bi jim bilo potrebno nameniti pozornost. Odločil sem se, da nekaj besed posvetim obema pomembnejšima sejmoma, ki sta bila v letošnjem letu, saj v veliki meri odsevata naše poslovanje. Za uvod lahko povem, da sem zelo zadovoljen z napredkom, ki smo ga naredili tako pri kolekcijah obutve kot tudi pri predstavitvi izdelkov in našega podjetja.

Na sejmu v italijanski Gardi smo se predstavili z modno obutvijo za naslednjo zimo. Ko sem se pogovarjal z našimi večjimi kupci, sem dobil zelo dober vtis. Njihovo zadovoljstvo s pripravljeno kolekcijo, opazno izboljšanje mehke obutve in izgleda, so dobra popotnica pri prodaji. Sedaj je na vseh nas, da se potrudimo in izpolnimo zahteve glede kakovosti in dobavnih rokov. Ves trud pri pripravi modelov je zaman, če čevelj, ki pride do kupca, ne izpolni danih obljub. Zelo verjetno je, da bo razočaran kupec prihodnje

leto naročil manj, v najslabšem primeru pa obutve sploh ne bo kupil pri nas. Da se temu izognemo, se moramo potruditi prav vsi. Modelirji in tehnologi, da modele čim bolj pripravijo za proizvodnjo; nabavniki, da pripeljejo pravi material; zaposleni v prirojevavnici, sekalnici, šivalnici in montaži, da izdelajo dobro obutev; skladiščniki in prodajniki, da pravočasno in v naročeni količini pošljejo izdelke na cilj. Vsak po svojih močeh lahko prispeva k dobremu poslovanju podjetja, tudi če to na prvi pogled ni tako očitno in vsekakor ne dovolj pogosto poudarjeno.

V začetku februarja sem se ravno tako poln pozitivnih misli vrnil iz Münchna. Tam smo se predstavili na zimskem športnem sejmu ISPO. Že naša sejemska postavitve je povzročila veliko zanimanja in nakazala našo želeno usmeritev, da inovativnost uvajamo na vsa področja poslovanja. V prihodnosti je lahko izgled tudi pri športni obutvi ena izmed prepoznavnih odlik Alpine. Prepoznaven izgled že nekaj časa gradimo tako na tekaških kot tudi na smučarskih in treking čevljih, v prihodnosti pa bomo temu posvetili še več pozornosti. Veliko zanimanja in dober odziv smo doživeli ob predstavitvi novega otroškega smučarskega čevlja. ACS prilagojena obutev je bila atrakcija sejma, ki nas je dvignila nad raven ostalih razstavljalcev. Tudi tekaški čevlji so že po tradiciji privabljali zavidljive poglede konkurentov. Obisk nad pričakovanji in zadovoljni obrazi naših distributerjev so dovolj velik razlog, da z optimizmom gledamo v prihodnost in upamo na rast prodaje naše obutve.

Nekateri še vedno dvomite v našo razvojno usmeritev in inovativnost. Za določene projekte mislite, da so nepotrebni in da je vlaganje vanje nesmotrno. Tudi na sejmu ISPO so nekateri obiskovalci izrazili določeno stopnjo dvoma v naše razvojne projekte. Zato bi rad ponovil misel, ki sem jo prebral pred kratkim: "Inovativnost pomeni delanje napak. Da si te upaš delati, potrebuješ pogum in samozavest. In prihodnost je na strani tistih ljudi, ki posedujejo ta talenta" (Mark Blaisse). Torej le pogumno in samozavestno naprej. V prihodnosti se nam bo to zagotovo obrestovalo.

Kljub številnim bolj ali manj prijetnim spremembam, ki so se v zadnjem času dogajale v našem podjetju, lahko vsi skupaj ugotovimo, da je Alpina še vedno na pravi poti. Da smo pripravljeni tudi na izzive, ki jih s 1. majem prinaša Evropska unija, bomo skušali prikazati na letošnjem, tradicionalnem Dnevu Alpine v aprilu. Kot verjemo že veste, je to dan vseh zaposlenih in prijateljev Alpine. Želim si, da bi se na ta dan v čim večjem številu udeležili večerne prireditve, na kateri bomo počastili vse delavce meseca in ostale dobitnike priznanj ter se skupaj zabavali ob prijetnem programu.

Mag. Andraž Kopač

KAZALO	str.
Alpina v letu 203	4
Kam	5
Delo v obratih v Gorenji vasi in na Colu bomo zaključili 30. septembra 2004	6
Meni je prav	6
Prenova celostne grafične podobe Alpina	7
Uspešna predstavitev na sejmu ISPO	9
Razvojno usmerjenost in inovativnost je poleg izdelkov, na sejmu ISPO predstavljala tudi letošnja sejemska predstavitev	10
Alpina si je zastavila zahtevno strateško nalogo; postati ena vodilnih znamk na področju otroških smučarskih čevljev	10
Spet smo dokazali, da ostajamo med vodilnimi svetovnimi izdelovalci tekaške obutve	11
Nova kolekcija City združuje modo in šport	12
2000 kilometrov v Tibetu	12
Na sejmu v Rivi del Gardi smo prikazali zanimivo kolekcijo	14
Poslovodska konferenca – Čim več dobrih napotkov za nadaljnje delo	15
Komisija za izbor obutve iz dokupa je izbrala modele za naslednjo sezono	16
V Romuniji ustanovljeno podjetje Alpina SIRO	16
Nova prodajalna v Mercator centru v Celju	17
Kupci poznajo ime Alpine – Odprli smo prodajalno v Ravnah	18
Najlepše je, ko prodamo obutev in vidimo zadovoljnega kupca – Nova prodajalna tudi v Postojni	18
Kaj nam prinašata letošnja pomlad in poletje?	19
Delavci meseca	22
V slovo	28
Kadrovske novice	29
Tudi to je Alpina	30
Zanimivosti kraja	33

Kolofon: Delo življenje je glasilo Alpine, d.d., Žiri. Ureja ga uredniški odbor: Slavko Kristan, Jana Petermelj, Ivo Pivk, Rada Žakelj, Jožica Kacin, glavna in odgovorna urednica.

Fotografije: Jožica Kacin in Klemen Možina.

Naklada: 2000 izvodov.

Priprava na tisk: Repro-Print d.o.o.

Tisk: Tisk Žnidarič.

Pred nami je nov časopis. Poln novosti in zanimivosti. Pester je tudi po številu piscev. To je še posebej razveseljivo, saj iz časopisa, ki ima več različnih avtorjev, veje tudi neka posebna, drugačna vsebina. Različne misli in stili dajejo celoti razgibanost in pestrost.

Ko bomo prebirali in listali te strani, bomo sledili mislim in navedbam teh piscev. Bomo ob tem pomislili tudi na to, da so avtorji teh sestavkov predvsem delavci Alpine, ki so si utrgali svoj dragocen čas in se prelevili v pisatelje. V večini primerov je njihova najpomembnejša naloga, kako čim boljše razviti in izdelati izdelke ter jih potem seveda tudi čim uspešneje prodati. Vsak se trudi po svojih močeh, na svoj način. Rezultat vsega pa je, da v časopisu lahko pišemo o lepih in dobrih stvareh.

Uspešno poslovanje v prejšnjem letu, ki je sicer nekoliko slabše kot smo pričakovali, prenova celostne podobe, predstavitev na sejmi, zanimivi modeli za pomlad poletje, zadovoljni delavci meseca.

Nekateri pa bi želeli tudi drugačen način poročanja. Radi bi, da bi bil časopis medij, kjer bi obravnavali problematiko podjetja, soočali mnenja, reševali težave. Časopis naj bi bil tudi vzpodbujevalec reševanja določenih perečih vprašanj, ki se pojavljajo pri delu v podjetju. Svojo trditev podkrepijo s tem, da je bilo včasih drugače. Soočala so se mnenja, obravnavala različna pereča vprašanja. Res je bilo tako. Marsikaj je zapisano v zgodovini časopisa. Marsikaj se je zadeva rešila tudi tako, da jo je zapisal časopis.

Toda časi se spreminjajo. Kdo danes še razmišlja o samoupravnem sistemu, ki je v preteklosti zapolnjeval veliko delovnih ur. Se še kdo sprašuje, zakaj o vsaki premestitvi na drugo delo, o sprejemu delavca v delovno razmerje, o tem, kdo bo letoval v počitniških zmogljivostih podjetja, kakšna bo plača delavca, ne odločajo posebne za to imenovane delavske komisije, zakaj o investicijah, tudi tistih majhnih, ne odloča delavski svet. Na to smo že zdavnaj pozabili. Vsi vemo, da tako ni moglo biti.

Zato moramo razmisliti tudi o vlagi časopisa in informacij, ki so zapisane v njem. Časopis naj bi bil podoba podjetja, ustvarjal naj bi zgodovino Alpine. Kraj za reševanje problematike, ki se pojavlja, pa je drugje. Seveda, najlažje bi bilo nezadovoljstvo izraziti in zapisali bi ga v časopis. Toda to ni to. Težave moramo rešiti drugače. Iz oči v oči. Delavci jih morajo zaupati nadrejenim, ti pa prisluhniti in se po svojih močeh potruditi, da bodo pobude tudi uresničene. V tako veliki skupnosti kot je Alpina, nikdar ne bomo mogli biti vsi zadovoljni. Vsak dan je nekaj narobe, vsak dan se pojavijo nove težave. Toda vedeti moramo, da je na drugi strani vsak dan tudi veliko dobrega in lepega. Če bi odgovarjali čisto odkrito. Kaj nam nudi Alpina? Saj so težave, saj ni vse tako kot bi radi. Prav je, da to tudi povemo, da se pogovorimo, da razrešimo. A tam, kjer je prostor za to. Časopis pa naj ostane zapisovalec dobrih stvari in naj pokaže na tisto, na kar smo lahko ponosni in v čemer smo drugačni, boljši od drugih.

To naj bi bila tudi nova celostna podoba, o kateri pišemo v tem časopisu. Marsikdo bo rekel, da to ni pomembno. Pomislimo, kako dobro imajo izdelano celostno podobo nekatera najpomembnejša svetovna podjetja. Spet bi lahko ugovarjali, da mi nismo eni izmed njih. Mogoče res. Toda nekega dne so bila tudi Coca Cola, Audi, Adidas, majhna nepomembna podjetja. A gradili so na pravih osnovah in danes so to, kar so. Kako bo z Alpino, ne vemo. A moramo se vsaj potruditi.

Jožica Kacin

Alpina v letu 2003

Leto 2003 je bilo za Alpino težko. Zapomnili si ga bomo predvsem po neugodnih zunanjih dejavnikih poslovanja – tistih, ki so vplivali na rezultat obravnavanega leta in tistih, katerih vpliv bomo čutili še v naslednjem srednjeročnem obdobju. Med prvimi velja omeniti predvsem recesijo v Nemčiji ter neugodne vremenske razmere za prodajo na domačem trgu. Med drugimi pa povečevanje števila konkurentov na domačem trgu in agresivnost lastnikov mednarodno poznanih proizvajalčevih in trgovskih blagovnih znamk, ki so s pomočjo selitve proizvodnje v države s cenejšo delovno silo pričeli graditi svojo konkurenčno prednost tudi na nižjih stroških.

Poslovno leto smo zaključili z dobičkom v višini 223 milijonov tolarjev. Zaradi nižje prodaje modne obutve na domačem trgu in v tujini je doseženi celotni poslovni izid v primerjavi z doseženim v letu 2002 nekoliko manjši.

Čisti prihodki od prodaje so znašali 11,1 milijarde tolarjev in presegli tiste iz preteklega leta za dober odstotek. Prihodki na tujih trgih so v primerjavi z letom poprej porasli za 2 odstotka, na domačem trgu pa so ostali na isti ravni. Delež izvoza v prodaji tako ostaja 70 odstotek.

Bilančna vsota se je povečala za 9 odstotkov, tako da po stanju na dan 31. 12. 2003 znaša 10 milijard tolarjev. V strukturi sredstev in obveznosti do virov sredstev v primerjavi z letom poprej ni opaziti večjih razlik. Knjigovodska vrednost delnice na dan 31. 12. 2003 znaša 27.911 tolarjev, donosnost lastniškega kapitala (ROE) 4,1 odstotek, stopnja donosa na vložena sredstva pa (ROA) pa 2,3 odstotke.

Dodana vrednost na zaposlenega za leto 2003 znaša 3,777 milijona

tolarjev oziroma 16.161 EUR. Dodana vrednost na zaposlenega, izražena v EUR, je v preteklih štirih letih rasla s povprečno stopnjo 6,5 odstotkov letno. Stopnja rasti za obdobje 2003/2002 je nadpovprečna, saj znaša 6,9 odstotkov.

Obseg proizvodnje, merjen s številom proizvedenih parov, se je v primerjavi z letom 2002 povečal za en odstotek. Proizvodnja športne obutve se je v primerjavi z letom poprej povečala za 7 odstotkov, proizvodnja modne obutve pa se je zmanjšala za 3 odstotke. V primerjavi z načrtom za leto 2003 je bila proizvodnja športne obutve večja za 12 odstotkov, proizvodnja modne obutve pa manjša za 8 odstotkov.

Za investicije v osnovna in neopredmetena dolgoročna sredstva smo namenili 696 milijonov tolarjev. V strukturi investicij predstavljajo naložbe v obnovo in odprtje novih prodajalnih okrog 30 odstotkov. Celotne naložbe so bile v letu 2003 v primerjavi z letom 2002 večje za 64 odstotkov oziroma za 272 milijonov tolarjev.

Vseh finančnih ciljev, ki smo si jih zastavili z letnim načrtom, nismo dosegli. Dosegli pa smo številne poslovne cilje, ki bodo osnova za doseganje finančnih načrtov v letu

Mateja Debeljak, direktorica
finančno računovodskega sektorja

2004. Med njimi velja omeniti začetek proizvodnje in prodaje kupcu prilagojene obutve (ACS – Alpina Customization System), razvoj novega smučarskega čevlja Be3, razvoj nove grupe v skupini obutve za tek na smučeh z imenom "šport", odprtje petih novih prodajalnih v Sloveniji ter treh v BiH in na Hrvaškem, stabilizacija poslovanja v Srbiji, izpopolnjevanje novega sistema naročanja za prodajalne in še bi lahko naštevali.

Omenjeni finančni in poslovni dosežki so priznanje za uspešno delo v letu 2003. Utrjujejo nas v prepričanju, da bomo lahko dosegli tudi poslovne cilje za leto 2004.

Mateja Debeljak

Kam?

*Ko brez miru okrog divjam,
prijat'li prašajo me: kam?
Prašajte raj' oblak neba,
prašajte raji val morja,
kadar mogočni gospodar
drvi jih sem ter tje vihar.
Oblak ne ve, in val ne kam,
kam nese me obup, ne znam.
Samo to znam, samo to vem,
.....!*

(France Prešeren)

Le zadnjo kitico in pol izpustimo, pa izjemna pesem našega največjega pesnika, za marsikoga ali pa za vse, ki skupaj poganjamo naprej našo Alpino, velja tudi danes.

Pa res! Ali vemo, kje smo in kam plujemo?

K temu razmišljanju me je spodbudil dogodek, ki se je zgodil nedavno. V želji, da ne bi izpustili kakšne možnosti, ki nam jih bo ponudila Evropa, sem prosil našega svetovalca in člana nadzornega sveta Antonya Clothierja, za poizvedbo, če se bodo v bližnji prihodnosti v EU odvijali razvojni projekti, kamor bi se lahko vključila tudi Alpina. Ugotovil je, da Evropska zveza obutvene industrije pripravlja projekt, ki ga bodo financirali z več milijonov eurov. Gospod Clothier je bil pred mnogimi leti predsednik te zveze, zato ima tudi lažji dostop do nekaterih informacij.

Gradivo sem pazljivo proučil. Udeleženci projekta so vsi večji inštituti

(INESCOP, CTC, ITIA in drugi) in oddelki na univerzah, ki nekaj pomenijo evropski v obutveni industriji. Proizvajalcev je malo, so pa med njimi znana imena, kot so: Gabor, Garant, Bally, Ecco in drugi. Projekt ponazarja, kako si evropska obutvena industrija predstavlja svoj razvoj v naslednjih desetih letih. Nisem se mogel načuditi. Kako malo izvirnih idej, koliko predlogov za raziskave nečesa, kar že obstoja in v Alpini že dolgo uporabljamo.

Antony Clothier je organiziral sestanek pri predsedniku Evropske zveze obutvene industrije. Povedal sem, da sem proučil osnutek projekta in da menim, da bi tudi Alpina lahko ponudila koristen prispevek v načrtovanem projektu. Predsedniku sem razložil naš pogled na razvoj obutvene industrije v Evropi. Pogovarjala sva se tudi v kakšnih projektih bi lahko sodelovala Alpina, če bi se našla razvojna sredstva. Močno me je zanimalo, kakšna bo reakcija na naše predloge oziroma ali imamo v Alpini res možnost, da nas vključijo v projekt. Sogovornik je pokazal veliko zanimanje za moje poglede in sestanek je trajal uro in pol dlje, kot je bilo predvideno. Najbolj jasen signal,

kaj misli, pa sem dobil, ko me je vprašal, če bi mi čas dopuščal, da bi me vključil v svojo ekipo za pogajanja s komisijo, ki odobrava sredstva oziroma potrjuje projekte.

V Alpini se moramo dan za dnem dokazovati na svetovnem trgu; mi znamo in zmoremo. Ni vedno lahko, a gre. Tudi zaradi tega, ker gremo naprej, ker dajemo razvoju veliko težo. Dobro vemo, kje smo in kam gremo. Naša italijanska konkurenca nas prekaša v glavnem samo še s tradicijo, a tudi tega bo vedno manj. Cenovna bitka, ki jo tudi oni izgublja jo z daljnim vzhodom, bo naredila svoje. Iz pogovora na evropski zvezi sem razbral, da ne razumejo, da bitke s poceni blagom ni mogoče dobiti z večanjem produktivnosti (v projektu predvidevajo 20 odstotno povečanje!!!). Preživeti je mogoče le z razvojem, s patentiranimi novimi funkcijami ali proizvodi, ki jih je mogoče narediti s patentiranimi tehnološkimi postopki in ne nazadnje s storitvami oziroma poslovnimi modeli, ki jih ni mogoče obvladovati iz tisoče kilometrov oddaljenih lokacij.

Torej vemo, kam! Naše napredovanje po znani poti je včasih res bolj po polzevo, sam bi rad, da bi se kaj premaknilo hitreje. Očitno ta trenutek ne zmoremo še več. Bolj pomembno kot hitrost premikanja, pa je smer gibanja. Verjamem, da nam tudi zgoraj opisani dogodek potrjuje, da smo na pravi poti.

Mag. Martin Kopač

Delo v obratih v Gorenji vasi in na Colu bomo zaključili 30. septembra 2004

Javna ponudba za prevzem obeh obratov in zaposlitev delavcev, ki je bila objavljena v novembru 2003, ni izpolnila pričakovanj. Za obrat Col sta se prijavila dva ponudnika, ki sta bila pripravljena prevzeti le manjše število delavcev, podjetje, ki naj bi zaposlilo 50 delavcev pa je od ponudbe odstopilo. Za obrat Gorenja vas se je prijavil le en ponudnik, za katerega po mnenju Občine Gorenja vas–Poljane, sindikata in zaposlenih obstoja majhna verjetnost, da bi delovna mesta ohranil za daljše obdobje.

V teku je tudi postopek prenosa lastništva obrata v Gorenji vasi na občino Gorenja vas. Tako je občina, kot bodoči lastnik obrata objavila še svojo ponudbo, na katero se je po podatkih občine prijavilo 5 ponudnikov. Postopek izbire naj bi bil zaključen po 20. marcu.

Alpina na odločitev o izbiri ponudnika za obrat v Gorenji vasi ne more čakati, saj mora do 1. oktobra 2004, ko naj bi bila oba obrata dokončno zaprta, izpeljati postopke razreševanja presežnih delavcev v rokih, ki jih določa Zakon o delovnih razmerjih. Tako je o teh postopkih 1. marca potekalo tudi skupno posvetovanje uprave, svobodnega in neodvisnega sindikata in sveta delavcev. Po opravljenem posvetovanju pa je svet delavcev dal tudi soglasje na Program razreševanja presežnih delavcev v obeh obratih. Po sprejetem programu naj bi odpovedi pogodb o zaposlitvi prejelo 86 delavcev v obratu Gorenja vas in 115 delavcev v obratu Col. Odpovedi bodo delavcem vročene predvidoma 15. aprila, delovno razmerje pa jim bo prenehalo 30. septembra. Delavcem bo po prenehanju delovnega razmerja izplačana odpravnina v višini, ki jo za presežne delavce določa Zakon o delovnih razmerjih. Uprava ocenjuje, da bo za odpravnine delavcem izplačala približno 230 milijonov SIT. V obratu Gorenja vas je 8, v obratu Col pa 12 delavcev, ki uživajo posebno pravno varstvo pred odpovedjo pogodbe o zaposlitvi. Tem delavcem se v času trajanja tega varstva pogodba o zaposlitvi ne more

odpovedati, zato se bo zanje iskalo drugo ustrezno delo.

Iskanje potencialnih prevzemnikov se nadaljuje. Nosilka aktivnosti za obrat Gorenja vas je Občina Gorenja vas–Poljane.

Če se do zaprtja obeh obratov najde ustrezen ponudnik, je kljub sprejetemu programu možen tudi drugačen dogovor.

Tudi za obrat na Colu bo Ministrstvo za gospodarstvo preverilo možnost prenosa lastništva obrata na državo in nato brezplačno na občino Ajdovščina. Če to ne bi bilo mogoče, se je delovna skupina, ki se ukvarja s iskanjem ustreznih rešitev, dogovorila, da se k reševanju omenjene problematike z vidika ohranjanja ustreznih demografske slike na obeh območjih povabi službo vlade za strukturno politiko in regionalni razvoj. Do prenosa, najdlje pa do zaprtja obrata, veljajo za morebitne ponudnike iste ugodnosti kot so bile objavljene v skupni ponudbi.

Uprava dopušča možnost dogovora o predčasem prenehanju delovnega razmerja tudi delavkam, ki si bodo same poiskale službo in imajo interes, da jim delovno razmerje čimprej preneha. Tak dogovor bo možen le v primeru, da predčasen odhod delavk ne bi bistveno oviral poteka planirane proizvodnje.

V okviru pristojnosti in možnosti se bodo Ministrstvo, obe občini, sindikata in uprava Alpine še naprej prizadevali za iskanje trajne rešitve, ki bo v najboljšem interesu vseh zaposlenih.

Uprava bo pri iskanju zaposlitve dejavno sodelovala z Zavodom za zaposlovanje v Kranju in v Novi Gorici. Zavodoma bo nudila vse podatke, ki bodo potrebni za preprečitev odprte brezposelnosti, delavcem pa možnost, da se že v času odpovednega roka vključijo v aktivno iskanje nove zaposlitve.

Zoran Kopač

Meni je prav

Ko pripravljamo kataloge in oglase za maloprodajno mrežo, se vedno težko odločamo, katere vrste obutve naj izpostavimo? Modno, športno ali obe, a vsako na drug način? Naj poleti izpostavimo modne sandale in razgaljene mladenke, pozimi pa smučarske in tekaške čevlje ter užitarje na snegu? Ko potegnemo črto in ugotovljamo učinek te dvoličnosti, običajno zaključimo, da smo ostali v večji meri neopaženi. Od sezone do sezone govorimo različne zgodbe. To niti ne bi bilo tako slabo, če bi te zgodbe s seboj nosile jasno vidno povezovalno rdečo nit.

Zgoraj napisana dejstva so samo eden izmed razlogov, zakaj je pred leti stekla akcija poenotenja blagovne znamke Alpina. V središču vseh razmišljanj je bila naša strategija – Alpina je razvojno usmerjena družba za proizvodnjo in prodajo obutve. Dolgo smo iskali stične točke modnega in športnega programa ter malo-prodajne mreže, rešitev pa smo našli v naši strategiji. Razvojna usmerjenost in inovativnost sta skupni imenovalec, ki povezuje vse tri programe. Neprekinjeno spodbujanje inovativnosti in vlaganje v razvoj je prav tako zagotovilo za naš dolgoročni obstoj.

To razvojno zavest iz strategije podjetja želimo prenesti na identiteto blagovne znamke Alpina in njeno podobo.

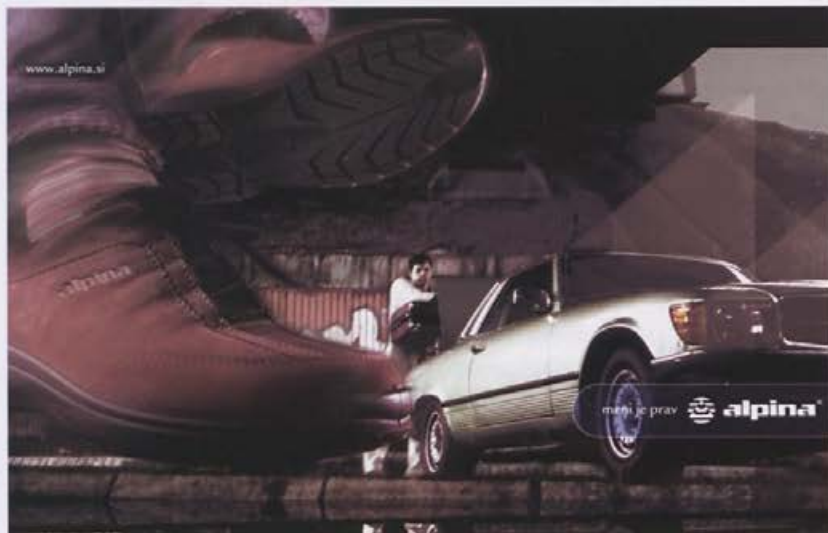
Pri izdelkih se trudimo in naša naloga je, da vsak po svojih močeh prispevamo pri razvoju boljših, novejših in od konkurence drugačnih izdelkov.

Podobo blagovne znamke pa gradimo tudi s tržnim komuniciranjem. Da dosežemo čim večji učinek, mora biti komuniciranje skladno. Skladnost in pogostost sta pogoj, da se sporočilo, ki ga želimo povedati, usidra v zavesti kupcev in ima potencial, da učinkuje pri odločitvi za nakup. Od tu izhaja tudi naslov tega zapisa.

Razvojno usmeritev naše blagovne znamke bomo v naslednjem srednjeročnem obdobju sporočali s sloganom "Meni je prav" oziroma "Fit for you". Tako bomo poskušali kupcem prikazati vse prednosti in koristi, ki jih ponuja naša razvojna usmerjenost (od večjega udobja, boljšega prilagajanja, sodobnejšega izgleda obutve, ipd).

Vsi elementi komunikacije morajo govoriti eno, zato smo se tudi odločili, za prenovo našega znaka in logotipa. S tem smo pridobili na prepoznavnosti in zapornosti, še pomembnejše pa je, da ta znak po oblikovalskih zakonitostih bolje odseva našo razvojno usmerjenost.

Znak pa je le začetek. Med drugim bomo pripravili nove predloge za tiskovine (dopise, ovojnice, vizitke, ...), čim bolj poenotili vse vizualne elemente, ki jim je kupec, poleg izdelka izpostavljen v prodajalni (vrečke,

škafle, obešanke ...) in izven nje (oglasi, katalogi ...). Naš cilj je, da v naslednjih petih letih blagovna znamka Alpina postane v zavesti kupcev prepoznavna s svojo enotno podobo in po svojem sporočilu in koristih, ki jih prinaša.

Pri snovanju, graditvi in oblikovanju celostne podobe Alpine že vrsto let sodeluje tudi mag. Matjaž Mazzini, ki skupaj z nekaterimi sodelavci iz podjetja, vodi celoten projekt prenove.

Neža Kopač

Prenova celostne grafične podobe Alpina

Korporativna identiteta in oblikovanje korporativnega imidža

V uvodu te kratke razprave o prenovi celostne grafične podobe in posredno korporativne identitete Alpine mi dovolite predstaviti par temeljnih pojmov, ključnih za razumevanje procesov omenjene prenove.

V središču razprave lahko umestimo **celostno grafično podobo**, ki se členi v pet elementov: **znak** oziroma simbol, **logotip**, **tipične barve**, **tipografski** oziroma **črkovni slog** ter t.i. **peti element**. Vsak od teh elementov je namenjen ustvarjanju pozitivne prepoznavnosti podjetja oziroma njegovih blagovnih znamk. Celostna grafična podoba, kot proces označevanja podjetja seveda ne predstavlja zgolj izdelave znaka in izdelave predpisov za njegovo rabo, temveč se osmisli šele v širšem kontekstu **osebnosti podjetja**. Celostna grafična podoba namreč z **vedenjem** in **kommunikacijami podjetja** tvori t.i. **korporativno identiteto** podjetja. S projekcijo omenjenih elementov korporativne identitete preko ustrež-

nih **kommunikacijskih kanalov** (TV, radio, internet, plakatiranje, embalaža itd.) pa se na drugem polu komunikacijskega procesa tvori podoba o podjetju oziroma t.i. **korporativni imidž**.

Korporativni imidž tako predstavlja "vsoto vseh predstav, idej in asociacij, ki jih ima posameznik o neki organizaciji ... nastaja v glavah ljudi kot posledica sprejemanja različnih informacij o organizaciji".

Iz tega je mogoče izpeljati, da sta imidž in identiteta tesno povezana ter jo je zaradi tega potrebno obravnavati **skupaj in celovito**. Vsak poskus ločenega obravnavanja imidža ob ohranjanju obstoječe identitete ima za posledico tvorbo **sumljivega** ali celo **lažnega imidža**. Isto velja v obratni smeri, saj oblikovanje identitete brez zavedanja o posledicah le-te, na oblikovanje imidža prav tako ustvarja neskladje med ustvarjenim imidžem in dejansko identiteto ter posledično

rezultira v zavračanju blagovne znamke in njenih izdelkov. Prav oblikovanje pozitivnega in prepoznavnega imidža pa predstavlja končni cilj vseh predstavljenih aktivnosti.

Celostna grafična podoba s predpisano standardizacijo elementov oblikovanja, tako ni edini element oblikovanja podobe o podjetju, temveč predstavlja samo enega od prej omenjenih treh temeljnih kamnov. Vsi ti elementi se nahajajo v medsebojni odvisnosti, sprememba enega povzroči spremembo drugega, ta tretjega in tako naprej. Zato je potrebno pred začetkom oblikovanja celostne grafične podobe, definirati strategije in cilje podjetja, politiko blagovnih znamk, načine komunikacije ter predvsem določiti želeni imidž. Prav temu imidžu se potem prilagajajo nazaj vsi omenjeni elementi korporativne identitete – tudi celostna grafična podoba.

nikakršne povezave med krovno znamko in posamičnimi znamkami oziroma njihovimi celostnimi grafičnimi podobami.

V Alpininem primeru smo ves čas njenega obstoja, sploh pa od začetka pojavljanja v množičnih medijih, nekje od konca šestdesetih let, priča na eni strani izpostavljanja športnega karakterja blagovne znamke, in s tem **športnih elementov celostne grafične podobe**, po drugi strani pa je Alpina pod športnimi oznakami prodajala večinoma modno obutev. Prav ta razcepljenost med dejansko identiteto in ustvarjeno podobo pa je zavrnila odločitve o sprejemanju osnovnih smernic komuniciranja blagovne znamke, med njimi tudi o tipičnih elementih celostne grafične podobe (recimo ustreznost športnega znaka za označevanje modnega programa), s čemer se je zmanjševala učinkovitost

in interni predstavitvi podjetja” (Birkight in Stadler, 1982). Še več, celostna grafična podoba predstavlja tudi **imaginarni kapital** na mnenjskem trgu – pri imetnikih kapitala, dobaviteljih, bankah, državni upravi, na trgu delovne sile, pri kupcih itd., pri čemer ta imaginarni kapital nastaja v predstavi ustreznih ciljnih skupin (deležnikov) kot **korporativni imidž** ali podoba. S pretvarjanjem denarnega v mnenjski kapital pa se slednji pretvarja tudi v **ugled podjetja**.

Iz oblikovskega zornega kota pa celostna grafična podoba predstavlja **sistemski načrt**, pri katerem mora biti vsaka posamezna rešitev usklajena z vsemi drugimi ter primerna za najrazličnejše uporabe – zlasti pa mora biti usklajena z generalno strategijo podjetja, politiko blagovnih znamk ter primerna za različne ravni označevanja in predstavljanja podjetja različnim zunanjim in notranjim javnostim.

Ob tem je potrebno opozoriti, da je prenova osnovnih elementov vizualne identifikacije podjetja zastavljena pred osmimi leti izhajala iz drugačnih predpostavk. Prvenstveno je namreč šlo za delno prenovo znaka in logotipa, ki sta morala ostati v mejah **registracijske zaščite** in se nista smela bistveno spreminjati.

Projekt, ki se zaključuje letos, pa predpostavlja celovit pristop k reševanju problematike celostne grafične podobe podjetja in blagovne znamke Alpina. Zaradi še vedno aktualnih omejitev mednarodne zaščite **znaka** blagovne znamke, se prenovljena različica znaka sicer ponovno naslanja na obstoječi znak, vendar s korekcijo v smeri boljše **vidljivosti in čitljivosti**. To se je doseglo z zmanjšanjem števila črt v znaku, iz sedmih na pet, zaradi česar bo predvsem lažja reprodukcija znaka v različnih elektronskih in digitalnih medijih (TV, internet), materialih (usnju, plastiki) ter formah.

Zaradi sledenja pravilu **dobre forme** znak ostaja integriran v krožnico ter je ustrezno optično korigiran.

Enako je zahtevi po zmanjšanju atributa športnosti sledila oblika črk – prenovljeni logotip je sestavljen iz pokončnih, posebej za ta namen izde-

alpina®

Vpliv politike blagovnih znamk na oblikovanje celostne grafične podobe

Verjetno ni nikogar, ki bi zanikal povezavo med označevanjem korporacije in njenih blagovnih znamk. V teoriji in praksi obstaja več pristopov k tovrstnemu označevanju, vsi pa izhajajo iz strategij podjetja in politike upravljanja blagovnih znamk.

V primerih **enovitih** korporativnih znamk se tako označevanje vrši enotno, z istimi elementi celostne grafične podobe, s čemer dobimo krovno blagovno znamko.

Drugačen pristop beležimo pri t.i. **indosirarnih** ali nanašajočih znamkah, kjer smo priča variacijam z osnovnimi elementi celostne grafične podobe (znakom, logotipom, barvami itd), ki se jih poskuša prilagajati specifičnostim posamičnih blagovnih znamk.

Obstaja pa tudi tretji način, označevanje s **samostojnimi** blagovnimi znamkami, pri katerih ne obstaja

komuniciranja oziroma so se posledično s tem povečevali njegovi stroški.

Odločitev, da Alpina vstopa v novo razvojno obdobje, ne kot modna ali kot športna znamka, temveč kot **inovativna znamka**, z imidžem usklajenim temu novemu karakterju, je seveda vplivala tudi na odločitev o primernosti rabe sedanjih elementov celostne grafične podobe s poudarjenimi športnimi atributi.

Prenova celostne grafične podobe Alpina

Če povzamemo, s strateško upravljalškega zornega kota celostna grafična podoba predstavlja enega ključnih elementov korporativne identitete podjetja, pri čemer gre pri tem za več kot zgolj za znak in njegove aplikacije. Gre namreč za **strateško planirano in operativno zastavljeno samopredstavljanje in način obnašanja podjetja navznoter in navzven na osnovi definirane podobe, filozofije, zastavljenih ciljev in hotenj po poenoteni eksterni**

lanih črk in ne več poševnih (športnih), kot je bilo vse od prve prenove leta 1986 oziroma leta 1998.

Omenjenim zahtevam sledijo tudi spremembe v **barvi**. Primarna barva sicer ostaja modra, vendar bo po spremembi manj agresivna, temnejša, ter s tem bolj primerna tudi za diskretno označevanje korporacije. Posledično pa bo, ob morebitni črno-srebrni kombinaciji, sprejemljiva tudi za označevanje modnega programa na sekundarni in terciarni ravni. Vzpostavljene bodo tudi različne ravni označevanja z barvo.

Poseben poudarek je bil namenjen oblikovanju tipičnega **tipografskega sloga** oziroma urejenosti črkovnega

materiala, čigar namen je bil ustvariti prepoznaven in različnim medijem primeren slog.

Oblikovanje "hišnega sloga"

Končni cilj navedenih aktivnosti prenove celostne grafične podobe pa je, ob povečanju prepoznavnosti, tudi v postopnem oblikovanju tipičnega **hišnega sloga Alpine**, ki bi se izhajajoč iz ustvarjene celostne grafične podobe podjetja postopoma prenesel tudi na ostale ravni komuniciranja identitete, predvsem na raven samih izdelkov – čevljev.

V perspektivi bo tem zastavkom celostne grafične podobe in posledično korporativne identitete sledila

tudi postopna prenova vseh ostalih osnovnih elementov korporativne identitete (glej zgoraj). Predvidoma bo prenovljena celostna grafična podoba v polni meri zaživela v letih 2004 in 2005. Pozitivni rezultati prenove pa bi se morali, kot je v takih primerih pravilo, pokazati v obdobju treh do petih let.

Neposredni rezultati vseh navedenih aktivnosti pa bodo opazni v dvigu vrednosti blagovne znamke, učinkovitejši in zato cenejši komunikaciji ter posledično tudi v osrednjem cilju prenove celostne grafične podobe, v tvorbi pozitivnega imidža krovne blagovne znamke Alpine.

Mag. Matjaž Mazzini

Uspešna predstavitev na sejmu ISPO

V času od 1. do 4. februarja so se v Münchnu predstavili svetovni javnosti vsi, ki so kakorkoli povezani z zimskimi športi in pokazali svoje razvojne dosežke za sezono 2004/2005.

Kot dolgoletni član te družine, se je na ISPU predstavila tudi naša Alpina. Tokrat prvič samostojno, na način, ki smo si ga zamislili in uresničili sami. In veseli smo, da lahko povemo, da je bila letošnja Alpinina predstavitev na ISPO sejmu pri vseh prisotnih lepo sprejeta. Mirno smo se lahko postavili ob bok večjim in bolj poznanim proizvajalcem zimsko-športne opreme in jim pokazali, da tudi na južni strani alp obstaja firma, ki lahko

z njimi enakovredno tekmuje za kos pogače, katera se imenuje tržni delež.

Ker so ponavadi dobre stvari tri, smo tokrat temu izročilu sledili tudi mi in zaokrožili našo predstavitev v tri sklope.

Osrednje mesto je bilo namenjeno novemu smučarskemu čevlju, čevlju za mlade smučarje. Poimenovali smo ga Be3, kar v poenostavljeni angleščini pomeni "be free (bi fri) – bodi prost, svoboden". Novi čevlji so lepo dopolnili sporočilo sejemske predstavitve, kjer so prevladovali elementi lahкотnosti, čistosti in transparentnosti in vzbujali veliko pozornosti

tako z obliko, načinom predstavitve in še posebej z zgodbo, ki je na zanimiv način predstavila mnogo prednosti, ki jih novi modeli prinašajo nadobudnim smučarjem.

Na tekaškem programu nadaljujemo s tradicijo najbolj kompletnega ponudnika čevljev za smučarski tek. Nova grupa čevljev za športnike in zelo dobre smučarje tekače, izboljšana grupa za tekmovalce in polepšana grupa za rekreativce, so ponoven dokaz našega inovativnega pristopa k razvoju novih modelov. So tudi dokaz naše pozornosti do nenehnih izboljšav drobnih detajlov na obutvi in novosti, ki ločijo dobře od povprečnih.

Tretji sklop predstavitve pa je bil namenjen sistemu ACS – prilagojena obutev iz Alpine. To je svetovna novost v procesu razvoja, izdelave in prodaje obutve. Prepričan sem, da nam bo ta sistem utrl pot k marsikateremu novemu kupcu in tako prispeval k večji prepoznavnosti naših izdelkov na svetovnih trgih.

Naj zaključim s prijetnim občutkom Alpinca, kateremu je letošnji ISPO potrdil, da so bila razvojna prizadevanja za sezono 2004/05 uspešna in z željo, da bi bila to vzpodbuda za vse nas, da se na podoben način predstavimo tudi naslednje leto.

Boris Markelj

Nov, svež in zanimiv izgled sejemskega prostora v Münchnu

Razvojno usmerjenost in inovativnost je poleg izdelkov, na sejmu ISPO predstavljala tudi letošnja sejemska postavitvev

Ko kritično ocenjujemo uspešnost predstavitev na sejmu ISPO lahko rečemo, da je bil letošnji nastop med najuspešnejšimi v zgodovini Alpine.

Našo razvojno usmerjenost in inovativnost je poleg izdelkov poudarjala tudi letošnja sejemska postavitvev. Sejmski prostor smo letos nekoliko razširili in se odločili za precej ambiciozen projekt, ki ga je idejno zasnoval Jan Jagodič. Izčiščenost, belina in minimalizem, so bile vodilne ideje vesoljske predstavitve športne kolekcije. Svežino in novost so predstavljale viseče krogle, v katerih so sijali naši čevlji, tako smučarski kot tudi tekaški.

Tudi urejena, sodobna in atraktivna sejemska postavitvev prispeva k ugledu podjetja in razstavljenih izdelkov. Mislim, da smo se predstavili kot globalno podjetje, ki lahko pokaže marsikaj in ki ve, kam hoče in gre v prihodnosti.

Neža Kopač

Alpina si je zastavila zahtevno strateško nalogo; postati ena vodilnih znamk na področju otroških smučarskih čevljev

Velika večina proizvajalcev kot posledica lastne generalne odločitve vsako leto na sejmu ISPO prikaže najmanj en nov smučarski čevljev. To se je izkazalo tudi letos. Novosti, ki smo jih opazili, temeljijo na že znanih konstrukcijskih prijemih. Seveda pa moramo priznati, da vsak nov izdelek prinaša cel kup novitet v smislu vrhunskih oblik, dizajna, izgleda, barv, grafične podobe, tehnologije ter nenazadnje kakovosti izdelave.

Otroški smučarski čevljev Be3

S t.i. "soft" smučarskimi čevlji nadaljuje le en proizvajalec. Ostali so odstopili od razvoja na tem področju. Lanskoletne ugotovitve, da se "soft" tehnologija obrača v smeri trde oziroma "hard" konstrukcije smučarskih čevljev, so se tako izkazale za pravilne. Spet prevladuje klasična konstrukcija smučarskih čevljev zgrajenih na plastični školjki in manšeti. Novi smučarski čevlji seveda ponujajo celo vrsto novih oblikovalskih rešitev, barv in ostalih prijemov, ki večajo atraktivnost izdelka.

Opaziti je, da nekateri proizvajalci nadaljujejo s trendom razvoja modelov s samo dvema oziroma z maksimalno tremi zaklopkami. Ne smemo

pozabiti omeniti dejstva, ki se ga vedno bolj zavedamo tudi v Alpini, da izdelovalci vedno večjo pozornost posvečajo kakovostni predstavitvi in promociji svojih izdelkov. S svojo novo podobo in načinom ter obliko predstavitve svojih izdelkov na letošnjem sejmu ISPO, je tudi Alpina naredila velik korak v pravo smer. Priznati moramo, da se trud, ki ga vlagamo v naše izdelke že odraža v smislu izboljšanja našega položaja na trgu. Kljub temu pa nam ostaja še precej dela.

Otroški smučarski čevlji

Alpina si je zastavila zahtevno strateško nalogo postati ena vodilnih

znamk na področju otroških smučarskih čevljev. Z namenom zadovoljivite zastavljenega cilja prinaša za novo sezono nov otroški smučarki čevljev z imenom "Be3 junior".

Glede na to, da ostali proizvajalci v omenjenem prodajnem segmentu nimajo novih proizvodov, ampak le določene olupšave obutve zaradi barvnih kombinacij in grafičnih podob, lahko trdimo, da je Alpina s to smelo odločitvijo uspelo stopiti korak naprej pred konkurenco. In ne samo to. Z novim otroškim čevljem Alpina postavlja povsem nove in (r)evolucionarne smernice tehnično-tehnološkega razvoja konstrukcijske oblike čevljev za alpsko smučanje.

Kaj prinaša nova Be3 tehnologija?

Pri razvoju novega čevlja se je Alpina, da bi storila korak naprej, ozrla nazaj. Na osnovi analize gibanja človeškega stopala je izdelala smučarski čevljev,

ki posnema njegovo naravno gibanje.

Školjka Be3 je zgrajena na novi "FLEXXI" tehnologiji, pri kateri je os vrtilišča školjke postavljena v sprednjem delu stopala oziroma podplata. Na ta način omogočimo prosto gibanje členskega dela stopala. V stopalu so senzorji, ki zbirajo informacije ter možganom omogočajo nadzor gibanja.

Ostale prednosti nove konstrukcije se kažejo predvsem v lažji hoji in v kakovostnem obvladovanju vibracij med smučanjem. To zmanjšuje obremenitve sklepov in celega telesa. Smučanje je lažje, udobnejše, predvsem pa bolj zdravo, kar je še kako pomembno pri mlajših smučarjih. Zaradi konstrukcije z jezikom je vstopanje in izstopanje enostavno. Nove zaklopke v kombinaciji z "velkro" jermenom zagotavljajo enostavno zapenjanje tudi otrokom. Velika prednost je, da lahko čevljev

dobro in dovolj močno zapenjajo brez pomoči staršev. S posebej oblikovanim notranjim vložkom lahko prilagajamo in spreminjamo notranji volumen školjke. Čevljev raste z otrokom, zato je uporaben več let. Nov smučarski čevljev temelji na tehnologiji dvobarvnega brizganja. To je zahtevalo dodatne investicije v nadgradnjo strojev za vlihanje plastike. Mehko oblazinjenje notranjega čevlja in vgrajeni materiali zagotavljajo dovolj toplote in udobja za celodnevne užitke na snegu.

Vse našete lastnosti in prednosti novega otroškega čevlja so plod razvoja tako strokovnjakov znotraj Alpine kot tudi zunanjih sodelavcev iz Slovenije in sveta, s katerimi sodelujemo že vrsto let. Le z razvojno naravnostjo in revolucionarnimi rešitvami bomo že v bližnji prihodnosti dosegli zastavljene cilje.

Robert Križnar

Spet smo dokazali, da ostajamo med vodilnimi svetovnimi izdelovalci tekaške obutve

Na svetovnem trgu, z izjemo držav bivše Sovjetske zveze, za katero ni točnih podatkov o prodaji, se letno proda med 1.250 tisoč do 1.300 tisoč parov obutve za smučarski tek. V zadnjih nekaj letih se število prodanih parov bistveno ne spreminja.

Na trgu nastopa večje število ponudnikov obutve za smučarski tek, ki bi jih lahko razdelili v dve skupini. Večji, ki s svojimi izdelki pokrivajo večino trga, in nekateri manjši, ki so omejeni bolj na ponudbo na svojem območju oziroma se ponekod šele uveljavljajo. Med večje proizvajalce poleg Salamona, Fischerja in Rossignola, sodi tudi Alpina.

Tekaški čevljev SP 35

Na letošnjem sejmu ISPO so se predstavili vsi največji izdelovalci, bilo pa je tudi precej manjših in še neveljavljenih. Skupna značilnost je, da je bilo veliko novih modelov in da so izdelovalci v povprečju povečali število modelov v kolekciji.

Tudi Alpina je na sejmu predstavila svojo kolekcijo obutve za smučarski tek.

V grupi Racing je sedem modelov, ki so po izgledu enaki modelom iz lanske sezone. Razlikujejo se le v uporabi lažjih in bolj nepremočljivih materialov in v novi barvni kombinaciji. V tej skupini imamo po en model za skating in klasično tehniko, dva sta primerna za obe tehniki smučarskega teka, dva pa sta namenjena otrokom. Sem spada tudi tako imenovani kombi model, ki je prilagojen ženski nogi.

Predstavljena je bila tudi povsem prenovljena grupa Šport. V tej skupini je deset povsem novih modelov. Čevlji imajo nov dizajn, na novo so bili razviti vsi plastični deli čevlja, uporabljeni so novi modernejši materiali. Tu imamo obutev tako za tekače v klasični kot skating tehniki. Razviti so bili tudi modeli, ki so primerni za tek v obeh tehnikah. Trije modeli so namenjeni ženskam. Izdelani so na posebnem ženskem kopitu. En model v tej skupini smo pripravili tudi za otroke.

V grupi Touring je Alpina predstavila kar petnajst modelov. Skupina obsega čevlje, primerne za vse kategorije tekačev, to je za začetnike in manj zahtevne smučarje, kot tudi za bolj zahtevne rekreativce. Poudarek je na udobju, toploti in nepremočljivosti. Večina čevljev je iz umetnih materi-

alov, pri štirih modelih pa se za izdelavo zgornjega dela uporablja naravno usnje. V tej skupini imamo tudi modele za otroke in ženske. Zanje smo uporabili posebna kopita, ki so prilagojena značilnostim teh uporabnikov.

V grupi Backcountry je Alpina predstavila devet modelov. Štirje so povsem novi, pri ostalih pa so bili narejeni manjši ali večji popravki glede na lanske modele. Tudi v tej grupi lahko razdelimo čevlje na izdelane iz umetnih materialov in tiste, kjer so zgornji deli iz usnja. V kolekciji sta tudi dva modela za ženske.

V primerjavi s konkurenco je glede na videno na sejmu Alpina dokazala, da ostaja vodilni proizvajalec čevljev za smučarski tek na svetovnem trgu. Na sejmu je predstavila najširšo kolekcijo. V njej najde obutev za svoje zahteve in potrebe prav vsak tekač. Vodilna vloga Alpine se kaže v velikem številu modelov, njihovi funkciji glede na zahteve uporabnika, dizajnu, kakovostni izdelavi, itd.

Vse napisano pa ne pomeni, da je Alpina lahko z doseženim zadovoljna in da lahko počiva na lovoričkah. Nekateri izdelovalci so v zadnjih letih zelo agresivni in povečujejo svoj tržni

delež. To dosegajo tako, da vsako leto pokažejo veliko novosti in da so njihovi proizvodi cenovno bolj ugodni od konkurence, kar dosegajo predvsem s selitvijo proizvodnje na daljni vzhod.

Alpina bo ostala konkurenčna na trgu le tako, da bo stalno korak pred drugimi, kar pomeni, da je potrebno neprestano izboljševati obstoječe modele in razvijati nove, vanje pa vgrajevati nove rešitve. Pri vsem tem pa bomo morali paziti, da bo obutev še vedno tudi cenovno konkurenčna.

Janez Novak

Nova kolekcija City združuje modo in šport

Na športnem programu smo razvili novo kolekcijo obutve, ki nekoliko posega v modni svet, vendar ima še

vedno pridih športa in športno aktivnih ljudi. Kolekcijo sestavlja devet modelov. Na domačem trgu bodo na voljo trije. Kolekcijo smo razvili na našem novem brizganem podplatu, ki smo ga izdelali v sodelovanju z našim italijanskim partnerjem na področju oblikovanja. Pomembne tehnične značilnosti, ki bodo odlikovale novo kolekcijo city so nepremočljivost, ki jo zagotavlja

vgrajen alpitex, dober oprijem, ki ga omogoča gumijast podplat in mehkoča, ki je dosežena zaradi poliuretanskega vmesnega podplata, ki blaži udarce pri hoji.

Modeli City so primerni predvsem za čas od jeseni do spomladi in za ljudi s športnim stilom življenja, ki želijo v mestu in službi imeti malo bolj elegantno, a še vedno športno obutev.

Boštjan Lukančič

2000 kilometrov v Tibetu

Preizkus pohodnega čevlja Tibet ACS v vseh razmerah

Večkrat sem poskušal priti na Tibet, pa mi ni uspelo. Zato sem že malo opustil vizije Tibeta, vendar so se mi spet približale, ko sem skočil v pohodni čevlji Tibet in v njih obiral hribe in doline izza domače hiše. Na Tibet me sicer še vleče, ampak nič bolj kot v gozd za hišo ali trebušanske grape. Zato dvomim, da mi bo kdaj uspelo napisati kaj takega kot Sedem let v Tibetu, kot je dal opisu svojega bivanja v Tibetu sredi 20. stoletja naslov Heinrich Harrer, ki je kot prvi Evropejec tam preživel nič manj kot v naslovu omenjenih sedem let. Že zdaj pa se lahko pohvalim s 1000 urami v čevlju Tibet ali, da se daljše sliši, z 2000 kilometri v tibetu.

Še pred koncem zime sva se s prijateljem Robijem peljala do Hambur-

ga pa nazaj. Dva dneva vzdržljivostne vožnje ali toliko kilometrov (pravzaprav še kakih 300 več), kot sem jih dosedaj prehodil v Tibetu. Kje je zdaj tu pravica? V Tibetu bi do Hamburga hodil, če bi vsak dan prehodil 20 kilometrov, dobrih 50 dni in nato še toliko časa nazaj. No, pravzaprav sem v Tibetu izhodil še več dni, le da sem v teh čvrstih pohodnih čevljih krožil tule okoli Polhograjskega hribovja, po Cerkljanskem hribovju, po severovzhodni Sloveniji in šel medtem malo pogledat med našpičeno skalovje Gorskega Kotarja. Izletnikovanje po cestah nekaj nemških mest je nato samo še izgledilo nasprotja – in podplate, saj asfalt prav lepo poravna, kar prej skalovje razbrazda. Podplati Tibeta so namreč novejša vibramova

Tibet na začetku poti

klasika z imenom foura, ki jih Vibram izdeluje deset let, prav toliko časa pa je minilo, odkar so se prvi tovrstni podplati prilepili tudi na Alpinine čevlje. Glede na značaj hoje so foura "dolgi" od 3000 do 4000 kilometrov in so podobno trpežni kot klasični

vibramov podplat s križnim profilom na sredini, ki je krasil podplate vseh gojzarjev in se še danes znajde na nekaterih najmočnejših čevljih za visokogorje.

Skratka, tako podplati kot zgornji del Tibeta so narejeni, da trajajo. Pravzaprav je o teh čevljih težko kaj napisati, ker ni treba. Nadaljujejo tam, kjer se preverjena "gojzarska klasika" nikoli ni nehala, le da je način izdelave drugačen. So čevlji za vse razmere: ker so dovolj čvrsti, je hoja po brezpotjih prijetnost; ker so dovolj mehki, prenesejo tudi topotanje po asfaltu. Kar se temperatur tiče, se bolje razumejo s hladnejšim letnim časom. So odlični zimski pohodni čevlji, zelo primerni tudi za sankanje, poleti pa je hoja v njih prijetna predvsem v visokogorju.

Odlika pohodnih čevljev Tibet je čvrst oprijem stopala in gležnja, na terenu pa izrazito čvrst bočni prijem. Zato so zelo primerni za hojo po težavnem, strmem in zanašič skalnatem brezpotnem terenu. Kljub čvrstemu koraku, ki ga omogočajo, so upogljivi in sorazmerno mehki, tako da je hoja v njih tudi v takšnih bolj skrajnostnih razmerah udobna, v običajnejših pa sploh prijetna. Gumasta obroba ščiti rob čevlja in kljub dvomom o uspešnosti spoja gume in usnja ne popusti ali vsaj ne veliko. Usnje ne daje najmanjšega razloga za pripombe; prednji del zgornjega dela je brez šivov, tako da ni razloga za

Tibet malo pred 2000

cvetenje zaradi šivov, ki se tam tako radi trgajo. Fiksni izolacijski vložek je zelo koristen pri hoji v hladnem vremenu, ker so čevlji zaradi njega toplejši. Podplat je odličen tako kar se oprijema podlage in trajnosti profila tiče. Skratka, to je klasični gojzar, ki se je pomladil. In dobil mlade, saj je Tibet kljub klasičnosti revolucionarno nov izdelek s tremi različicami iste številke, izmed katerih kupec izbere najprimernejšega s pomočjo optičnega čitalnika in sistema ACS.

Manjša odlika je, da oprijem gležnja pri ožji nogi sčasoma popusti in korak ni več tako čvrst kot na začetku. Premočljivost teh čevljev na srečo ni dobra, ampak le slaba: med hojo po mokri travi po kakih 20 minutah premočijo na pregibu v prednjem delu. Drugače pa se vodi in vlagi dobro upirajo in med običajno hojo v

mokrem in v snegu ne premočijo ali vsaj ne bistveno. (Med "testom z mokro travo" so čevlji najbolj izpostavljeni mokroti; razmere so nekaj takšnega, kot če bi z njimi ves čas hodili v vodi.)

Zaradi izolacijskega vložka so v vročem vremenu zelo vroči. Druga stran istega pa pravi, da se med hojo v takšnih razmerah večkrat ustavimo in sezujemo čevlje, kar je sploh prijetnost zase, posebno v senci ob dobri malici in osvežilni pijači.

Ker sem iz Tibeta skočil naravnost v Vision, po dobro izhojenih vizijah pa spet nazaj v Tibet, si upam povedati še tole: Vision so izraziti potovalniki, primerni za raznovrstne dejavnosti in razmere, Tibet pa so pohodniški vztrajneži za še bolj vsakovrstne razmere, posebno brezpotne, naj bodo visokogorske ali graparske. Bistvena razlika je v tem, da je v Tibetu poleti vroče, v Vision pa pozimi zebe. Kar se toplote v čevljih tiče, je hoja v Tibetu pri zunanji temperaturi od nekaj stopinj pod ničlo do okoli 15 ali 20 °C prijetna, pri višji pa kmalu prevroča; pri nižjih temperaturah seveda pridejo prav toplejše nogavice. Z Vision je pa tako, da je spodnja temperaturna meja udobnosti pri daljši hoji nekje okoli 5 °C, zelo prijetno v njih postane pri okoli 10 stopinjah, nadaljnjih 10 ali 20 stopinj pa se jim ne pozna tako toplo kot Tibetu. Zato: najbolje Tibet in Vision po par pa ni vročine, mraza pa tudi ne. In noge so opremljene za vse športno-pohodniške dejavnosti skozi vse leto.

Priznam, malo sem zaokrožil, kajti ko bo izšla ta številka časopisa, bo do dolžinske dvatisočice manjkala še približno stotica. Že zdaj pa se lahko povahim s 1000 urami v Tibetu, ali vsaj skoraj toliko, prav zagotovo pa z dokumentiranimi in vsekakor prijetno izhojenimi 500 urami in še z nekaj urami počez. Preostali čas, tja proti časovni tisočici, pa sem v Tibetu preživel med vožnjo z avtom in z motociklom, v restavracijah (bolj malokrat), med kidanjem snega, žaganjem drv, cepljenjem trsk in takimi vsakdanjostmi. Pozimi so tudi za pohajanje po sprehajalnih poteh ob toplinah zelo primerni. Toplo v toplinah, toplo v Tibetu, zunaj pa mraz.

Dario Cortese

Preizkus Tibeta v številkah

Trajanje preizkusa: 21. maj 2003 do zadnjih dni marca 2004

Število dni v Tibetu: okoli 160

Prehrojena skupna razdalja: 2000 kilometrov

Značaj prehojenih poti: 70 % steze in kolovozi, 20 % ceste vseh vrst, 10 % gozdna in skalna brezpotja

Razpon temperature okolice: -11 °C do 38 °C

Razpon nadmorske višine: od 0 m v Hamburgu do 1670 m na Poreznu

Najdaljša dnevna hoja: Po Svarunovi poti iz Želimelj do Škofljice in nazaj pa še iz Žirovnice na Bled, skupaj okoli 32 kilometrov

Najbolj divja hoja: skozi pekel v nebesa (natančneje, skozi Pakleno v Nebesa; oba predela sta v Gorskem Kotarju v okolici Hahličev)

Skupno število ur s Tibetom na nogah: samo hoja s krajšimi postanki okoli 550 ur, skupaj z ostalimi dejavnostmi 800-900 ur

Število žuljev: 0

Število otiščanih prstov in podobnih neprjetnosti: 2 (preden so se čevlji dovolj zmeččali, so natiščali oba palca na zgornji strani)

Stanje po preizkusu: usnje zmeččano, vendar ni razpokalo, čevlji razširjeni v gležnju, gumasta obroba po malem odstopa, podplati srednje obrabljeni

Predvideno nadaljnje število ur hoje/prehojenih kilometrov: vsaj 300 ur/1000 km

Na sejmu v Rivi del Gardi smo prikazali zanimivo kolekcijo

V sredini januarja smo se udeležili sejma obutve v Rivi del Gardi. Predstavljali smo obutev za sezono jesen-zima 2004.

Priprave za novo kolekcijo so se pričele že v mesecu septembru lanskega leta. Pregledali smo glavna tržišča in opravili razgovore s pomembnimi kupci. Na osnovi analize prodaje in napovedanih modnih trendov, smo se odločili in izdelali vzorčne modele.

Na tujih tržiščih nas bolj poznajo po umirjeni eleganci. V zadnjem času pa se vse bolj uveljavljamo po tem, da ponudimo tudi nekoliko udobnejše širše modele. Trenutno kar 60 odstotkov modne obutve izvozimo pod našo blagovno znamko Simona fashion, ostalo pa izdelamo in prodamo pod znamkami naših kupcev.

Pomembna je kakovost obutve, dizajn, cena in dobave v predvidenih rokih.

V pripravi kolekcije dejavno sodelujejo tudi naši agenti. Oni imajo neposreden stik s svojimi kupci in zato dobro poznajo tržišče. Dajo nam kakovostne informacije. Skupno timsko delo je pripomoglo, da kar 80 odstotkov proizvodnje modnega programa izvozimo na zahtevna zahodna tržišča. Odločilnega pomena je, da imamo za sodelavce prave ljudi,

ki so nam zvesti in dosegajo tudi načrtovane rezultate.

Seveda pa nikdar ne moremo mimo cen. Že pri nastajanju kolekcije je pomembno, kakšne materiale bomo vgradili, da bodo zadovoljni, tako kupci kot mi sami. Vse je vpeto v doseganje čim boljšega rezultata. Pomembno pa je tudi dobro sodelovanje s Clarksom iz ZDA.

Letošnji modeli za sezono jesen zima 2004 imajo še več novosti in so bolj modni. Na lepljeni liniji smo za sejem pripravili tudi bolj moderne grupe, ki bodo zelo primerne tudi za našo maloprodajo. S tem mislim na obutev z špico podaljšanimi kopiti in z izredno elegantnimi petami. To pomeni, da znamo v Alpini izdelati tudi visoko modo. Naši večji kupci iz zahodnih držav Evrope se počasi privajajo na modernejše modele in se vedno pogosteje odločajo za nakup teh modelov. Imamo pa tudi kupce na trgih vzhodne Evrope, ki so bolj vpeti v novejšo trende.

Na brizgani liniji pa smo poleg klasične obutve v širinah H (širši modeli) razvili novo udobno grupo bolj športnega videza. Vanjo smo vgradili mod-

nejše in mehkejšo materiale.

Poudarek na vseh kolekcijah je na mehkobi. Tudi nove barve v različnih rjavih in bež odtenkih, nove mehkejšo materiale in oblike kopit so na sejmu v Rivi naši kupci zelo pohvalili.

Kljub nekoliko manjšemu obisku na sejmu, so naš prostor poleg stalnih, obiskali tudi novi kupci. Pomembno je, da se na tem sejmu že drugo leto predstavljamo povsem samostojno, kar se kaže v naši vedno boljši prepoznavnosti.

Letos smo pripravili še več različnih modelov in grup modne obutve. Pri razvoju smo se morali prilagoditi tudi novemu agentu iz Nemčije. V dobrem sodelovanju z njim, rešujemo krizo prodaje v tej deželi. Z veseljem lahko zatrdim, da nam je v Nemčiji uspelo ustaviti padec prodaje, oziroma da se število prodane obutve povečuje.

Kupci so zaradi večjega števila modelov, ki smo jih prikazali, imeli večjo možnost izbire, kar so sprejeli z odobravanjem.

Naše delo pa je že usmerjeno naprej. Zbrali smo veliko naročil za vzorce. Za dobro opravljeno delo v dosedanjem procesu, bi se rad zahvalil vsem sodelavcem: od razvoja, tehnologije, nabave, proizvodnje in prodaje, ki so-

deluje pri izvedbi kolekcije. Vse kaže, da bomo tako kot v sezoni pomlad-poletje 2004, tudi v naslednjem obdobju, še bolj uspešni. S tem bomo izboljšali rezultat in dosegli planirano realizacijo. Še vedno pa obstaja velik problem poceni obutve z vzhoda in nizkega tečaja dolarja. To nam lahko v bodočnosti poruši določene zastavljene cilje.

Franci Kavčič

Na sejmu v Gardi nas je obiskalo veliko kupcev

Poslovodska konferenca – Čim več dobrih napotkov za nadaljnje delo

Od 10. do 12. februarja je potekala poslovodska konferenca v Novi Gorici. Cilj srečanja je, da poslovodje prodajal dobijo čim več dobrih napotkov za nadaljnje delo. V domači prodaji se zato vsako leto potrudijo, da pripravijo kaj novega in zanimivega. Tudi letos je bilo nekaj novosti, ki bodo prav gotovo pripomogle k učinkovitejšemu delu v prodajalnah.

Časovno je bila konferenca prej kot smo bili vajeni v preteklih letih. Direktor maloprodaje je povedal, da v prihodnje računajo, da bi bila poslovodska konferenca še prej, in sicer v mesecu januarju. Prav tako naj bi premaknili tako imenovano jesensko konferenco. To naj bi bila že v začetku poletja.

Poslovodska konferenca se je pričela s skupnim srečanjem. Zbrane je najprej nagovoril **direktor maloprodaje Aleš Dolenc**. Nato je besedo prevzel **predsednik uprave in generalni direktor mag. Andraž Kopač**.

Majda Trček je poslovodjem predstavila obutev za pomladno-poletno sezono

Predsednik uprave in generalni direktor mag. Andraž Kopač je na poslovodski konferenci med drugim dejal

Zavedam se, da se na vseh trgih, kjer imamo svoje prodajalne, vsak dan bije hud boj. Vsak izmed naših konkurentov želi prodati čem več. V Alpini želimo biti boljši od konkurence in z vztrajnim delom ter nenehnim izboljševanjem procesov v maloprodajni mreži bomo to tudi postali. Nekatere izboljšave smo že vpeljali in opazni so prvi pozitivni rezultati. Pozačetnih izkušnjah in kritikah smo nadgradili sistem naročanja in ga prilagodili značilnostim posameznega področja in posamezne prodajalne. Korak naprej smo naredili tudi v letočni kolekciji za pomlad in poletje – izboljšali smo materiale, udobje in dizajn.

K uspešni prodaji pa nedvomno prispevate tudi prodajalci, ki ustvarjate dobro vzdušje v prodajalnah, svetujete kupcem in jih usmerjate k pravim odločitvam. Trudili se bomo, da vam bomo tudi v prihodnje nudili informacije in podporo, da boste lahko ohranili raven storitev in jih še izboljšali.

Direktor maloprodaje Aleš Dolenc in generalni direktor mag. Andraž Kopač

Nekaj besed je namenil poslovanju v preteklosti. Več pa se je zadržal na tem, kako naprej. Vizija Alpine ostaja nespremenjena. Z vstopom Slovenije v Evropsko unijo pričakujemo še večjo konkurenco, na drugi strani pa se nam s tem odpirajo nove možnosti. V Alpini smo na Evropo pripravljeni.

Selitev proizvodnje v tujino je nuja, če želimo preživeti v tem konkurenčnem boju in ohraniti svoj položaj oziroma ga še izboljšati.

Neža Kopač, vodja službe za tržno komuniciranje je predstavila nov logotip Alpine. Na kratko se je sprehodila skozi zgodovino naše blagovne znamke ter spregovorila o pomenu novega znaka in celostne podobe Alpine, ki se pripravlja. V novo sezono vstopamo z novim sloganom "Meni je prav" oziroma "Fit for you". Ta slogan bo spremljal vse reklamne akcije in bo prepoznaven za Alpino.

Aleš Jurca, vodja razvojno raziskovalne skupine je spregovoril o kupcu prilagojeni obutvi Alpine – ACS, ki je rezultat naših lastnih raziskav.

V sodelovanju s podjetjem, ki se ukvarja s tem področjem, je bilo izvedeno posebno enodnevno izobraževanje. Prodajalci so med razgovori in praktičnimi vajami spoznavali načine pravilnega komuniciranja s kupci.

Sledile so običajne točke kot je pregled prodaje in plan prodaje za naprej. Novost, ki so jo uvedli v eni prejšnjih konferenc je tudi ta, da prodajalcem predstavijo kolekcijo, ki bo kupcem na voljo v prihajajoči sezoni. Strokovni sodelavci Alpine Andreja Kopač, Majda Trček, Ivo Pivk in Boštjan Lukančič so prisotne opozorili na modne smernice in novosti pri obutvi, predvsem pa, na kaj morajo biti pri določenih modelih še posebej pozorni.

Na kratko so pregledali tudi novosti za naslednjo jesen in zimo.

Jožica Kacin

Kako sprejeti kupca? Fotografija je iz delavnice, ki je bila organizirana za poslovodje iz srbskega in hrvaškega govornega področja.

Komisija za izbor obutve iz dokupa je izbirala modele za naslednjo sezono

Komisija nima lahkega dela. Od izbranih modelov je odvisna tudi prodaja.

Jožica Kacin

V začetku marca je komisija za izbor obutve iz dokupa izbirala obutev za jesen in zimo. Člani komisije so se strinjali, da je ponudbe dovolj. Po kateri vrsti obutve bo največje povpraševanje, je težko predvideti. Kupci se odločajo na podlagi trenutnih potreb in razmer. Člani komisije so menili, da so lansko leto dobro izbrali, saj je bila prodaja dokupljene obutve zelo dobra. Upajo, da bodo imeli pri izboru modelov tudi letos srečno roko.

V Romuniji ustanovljeno podjetje Alpina SIRO

11. februarja je bilo v Mediasu v Romuniji registrirano Alpinino hčerinsko podjetje Alpina SIRO s.r.l. Osnovna dejavnost družbe bo proizvodnja športne obutve, kasneje pa tudi organizacija maloprodajne mreže. Po pridobitvi vse potrebne dokumentacije, je podjetje pričelo s proizvodnjo v četrtek, 4. marca 2004. V podjetju je trenutno sto trideset delavcev, ki proizvajajo predvsem tekaško obutev.

Jožica Kacin

Nova prodajalna v Mercator centru v Celju

22. januarja 2004 je bilo v Celju slovesno kot že dolgo ne. Dopoldne je bil odprt nov Mercatorjev center, zvečer pa je bila v bližnji sosesčini slavnostna otvoritev evropskega prvenstva v rokometu. Slovenski rokometiši so se dobro odrezali, saj so dosegli odlično drugo mesto. Bo tako uspešna tudi pot prodajaln, ki so v Mercator centru začele s poslovanjem? Med njimi je tudi prodajalna Alpina.

V prodajalni so zaposlene tri prodajalke.

Sabina Sirše, poslovodkinja Jasmina Oplotnik in Nataša Seme

Jasmina Oplotnik je povedala, da je zelo vesela, ker je dobila zaposlitev v Alpini. "Vodja prodajaln Olja Jereb me je poklicala in povedala, da sem sprejeta. Vsa navdušena sem se ji zahvalila. Potem pa je prišlo še drugo presenečenje. Olja Jereb mi je povedala, da sem izbrana za poslovodkinjo, kar je moje veselje še povečalo," je bila navdušena prijazna Jasmina.

Jasmina ima že kar nekaj delovnih izkušenj. Preizkusila se je na različnih področjih. Zelo rada je med ljudmi, zato ji tudi delo v prodajalni zelo ustreza.

Alpino je poznala že pred zaposlitvijo v prodajalni v Celju. "Alpina je dobro podjetje. Mislim, da je skrb za kakovost na prvem mestu. Tudi izbira obutve je pestra. Vsak lahko najde nekaj zase. Občutek imam, da sem

dobro izbrala, ko sem se prijavila na razpis za zaposlitev v tej prodajalni," je bila navdušena poslovodkinja Jasmina. Svojo pripoved je zaključila z mislijo: "Lepo je prodajati čevlje. Če smo zadovoljni z izdelki, ki jih imamo, če tudi sami verjamemo vanje, potem nam je delo v veselje. To pa čutijo tudi kupci, ki prihajajo k nam. Upam, da jih bo čim več in da bodo zadovoljni z našo ponudbo."

Prodajalka **Nataša Seme** je prve vtise v prodajalni opisala takole: "Imamo zelo lepo prodajalno. Mislim, da bo zanimivo delati tu. V centru smo edini, ki prodajamo obutev in mislim, da bo prodaja dobra. Tudi obutev je kakovostna. Nekateri modeli so izredno zanimivi."

Sabina Sirše je prodajalka iz prodajalne v Žalcu. V Celje je prišla kot dodatna pomoč. Za naš časopis je povedala: "Uživam, prav res uživam v prodaji. Kupci poznajo Alpino, velikokrat se zgodi, da točno vedno, kaj želijo, zato delam še z večjim veseljem. Vesela sem tudi, ker vidim, da se kupci vračajo in da so zadovoljni. Tudi sama opažam, da so modeli vedno boljši, predvsem bolj sledimo modi, kar mislim, da je dobra poteza."

Prvi kupec je bil **Emil Bučar**. Je obrtnik in se zavzema za to, da bi Slovenci kupovali izdelke domačih proizvajalcev. Sam se drži tega načela in zato kupuje tam, kjer ve, da prodajajo blago slovenskih izdelovalcev. Seveda pa tega načela ne moremo spoštovati za vsako ceno. Toda za Alpino ve, da je dobro podjetje. To po njegovem mnenju še posebej velja za športno področje. In zato se je tudi odločil za nakup.

Vse je bilo v stilu rokometu

Jožica Kacin

Kupci poznajo ime Alpine – Odprli smo prodajalno v Ravnah

10. decembra je bila odprta prodajalna Alpine v Ravnah na Koroškem. Prodajalna je v sklopu Tuševnega centra. V njem je več trgovin: od živil, pohištva, obutve, računalniške opreme, oblačil, frizerskega salona do okrepčevalnice.

Prodajalne v centru so odprte vse dni v tednu. Ob nedeljah delajo do dvanajste ure.

“Že dolgo poznam Alpino. Doma smo že prej kupovali obutev Alpine. Večkrat sem bila v industrijski prodajalni, ki je bila v Nami. S prodajalkami smo se dobro razumele. Tudi sama sem si želela prodajati te čevlje. Potem se mi je ponudila prilika. Videla sem razpis in se takoj prijavila,” je razlagala poslovodkinja Jana Jehart.

“Kako teče prodaja?” me je zanimalo, ko sem se s poslovodkinjo pogovar-

jala približno dva meseca po odprtju.

“Prodaja je dobra. Kupci povprašujejo po vseh izdelkih in ne bi mogla izluščiti modelov, za katere vlada večje zanimanje. Prodajali smo tako modno kot športno obutev; tudi rolerje, čeprav pozimi ni sezona za ta šport.”

Jana Jehart je povedala, da je veliko kupcev, ki poznajo ime Alpine in naše izdelke. Mnogi se pohvalijo, da se obutev lepo prilega njihovi nogi in da je to glavni razlog, da obiščejo našo prodajalno.

Jožica Kacin

Jana Jehart, poslovodkinja prodajalne v Ravnah na Koroškem

Najlepše je, ko prodamo obutev in vidimo zadovoljnega kupca – Nova prodajalna tudi v Postojni

Imamo tudi novo prodajalno Alpine v Postojni. Odprta je bila 23. decembra. V njej kupci dobijo vse: od modne do športne obutve, prav tako tudi tekaške smuči. Prodajalna je v stavbi blagovnice Modiana, ki na tem mestu posluje že vrsto let. Alpina je v njej dobila svoj prostor in uredila prodajalno. Odprta je vse dni v tednu, razen nedelje.

Anita Rupnik, poslovodkinja prodajalne v Postojni

Prodajalno vodi poslovodkinja **Anita Rupnik**. Povedala je, da pride največ kupcev proti koncu tedna, slabše je ob ponedeljkih.

“Prodaja bi bila lahko boljša, če bi bilo več izbire,” je menila poslovodkinja. Toda prodajalna je bila odprta v času, ko je bila zimska sezona že pri kraju, zato upam, da bodo imeli več modelov v pomladno poletni kolekciji, “ je bila optimistična.

Opazila je, da v prodajalno prihajajo večinoma kupci, ki poznajo Alpino in jo cenijo po kakovosti ali pa jim naša obutev ustreza. V Postojni so prodali največ smučarskih čevljev. Nekoliko manj je bilo povpraševanja po pohodniški in tekaški obutvi. Zanimanje je tudi za žensko modno obutev. Ženske si želijo več modernejših čevljev,

moški pa iščejo večinoma klasiko.

“Kaj pa je pri vašem delu najlepše?” me je zanimalo. “Najlepše je, ko prodamo obutev in ko vidimo zadovoljnega kupca, ki je vesel, da je izbral dobro obutev,” je bila prepričljiva Anita Rupnik.

Jožica Kacin

Kaj nam prinašata letošnja pomlad in poletje?

Sezono pomlad-poletje 2004 označuje optimistično vzdušje, polno dobrega razpoloženja ter svetlih in bleščečih barv. Zelo aktualna je najčistejša in najbolj sveža izmed barv BELA. Pridih glamurja še poudarja srebrna barva. Linije so čiste, look je svež in brezhiben, kreacije so zelo nosljive.

1. Pod vplivom splošne globalizacije dobivajo tudi modne smernice vse bolj **pridih tujih kultur** kot so afriške, azijske, indijanske kulture in kulture ameriških kampusov... Japonski, indijanski in karibski motivi se pojavljajo predvsem preko potiskov in dekoracij ter tako stopnjujejo sproščeno poletno vzdušje.
2. Koncept lepote, privlačnosti in uspeha je v današnji družbi vplivno pogojen s športnim duhom. V olimpijskem letu bo šport še bolj pomemben, zato lahko zasledimo **elemente čistega aktivnega športa** v vseh porah poulične mode (športna silhueta, detajli, barvne skupine).
3. V ospredje počasi prihajajo čiste linije in nove silhuete v **retro stilu** pod vplivom šestdesetih in osemdesetih let.

OBUTEV

Pomladansko-poletna obutev je **polna barv in leska**. Svetleči in bogati odtenki rdeče, pink, oranžne in rumene; modra, turkizna in živa zelena so velikokrat v kombinaciji z belo in dajejo pridih svežine ter optimistični ambient novi kolekciji. Bleščeče se poletje poudarjajo svetli pastelni (najpogosteje srebrni) lesketajoči se materiali. Obutev je pogosto okrašena z drobnimi detajli; okrasnimi šivi, trakovi, perlami, kamenčki, aplikacijami rož tudi na steljki in podplatu.

Prvi vtis pri ogledu modnih revij je velikokrat napačen; izgleda namreč kot da imamo na eni strani športne sneakerje in na drugi elegantne sexy sandale z visokimi petami. V bistvu pa je vmes še veliko možnosti - obutev na nižjih višinah peta (pogosto okrog 3 cm), natikači, slingi,

salonke so zelo priljubljeni in v trendu.

Vroča poletja bodo zaznamovali **lahki in zračni "celodnevni" natikači, sandali in japonke**, pogosto s trakci in mehki cevastimi paščki zavezanimi po nogi.

Pojav nove silhuete v oblačenju je povzročilo tudi počasno upadanje trenda obutve z ozkimi ošiljenimi konicami in naraščanje trenda obutve **širših tudi zaokroženih konic**.

Novi sneakerji se pojavljajo v svežih barvnih odtenkih, svetlečih kovinskih barvah, kombiniranih z mrežico in različnimi high-tech materiali.

Ponovno je veliko povpraševanja po **brezhibni mestni urejenosti** - elegantni kombinaciji obleke ter salonke, slinga, flamenko obutve ali mehke balerinke.

Poudarjena barvna lestvica skrbi za poživitev kolekcije, še posebej v kontrastu z belo ali črno. Paleta barv se giblje od **živahnih barv cvetlic in akvarelov, do poudarjenih fluorescentnih tonov** za izrazit mladosten videz. Pogosto se opazi tudi **kombinacija črne in bele** - napisi, črte, pike in op-art-design. Opažene so tudi **barve morja in zraka** (prozorna, srebrna, svetlo modra, sivi pasteli, siva in sivo zelena), ki prehajajo v temnejše odtenke proti črni. Kot

vedno v poletnih kolekcijah, pa se pojavljajo **barve zemlje in peska** (od sivih do toplih zlatih, pudrastih, beige in sivo-rjavih odtenkov), ki skupaj z belo ali močnejšimi barvami (npr. svetlo modro) tvorijo novo svežo barvno paleto.

Trend čistih linij, jasnih barv in geometričnih rezov je vodil oblikovalce k uporabi materialov z gladko in svetlečo površino. Pogosto se uporablja mehko oblačilno usnje gladke strukture, satenastega, metaliziranega ali perlato izgleda ter svetleči se lak. Pojavlja se tudi tekstil s črtami, pikami, aplikacijami rož in fantazijskimi vzorci.

Ženski in moški trendi za pomlad poletje 2004

1. Šport & moda

Kot že nekaj sezon do sedaj, tudi v tej sezoni šport še vedno pridobiva na veljavi. Športni videz in športno udobje močno prihajata v ospredje. Šport v veliki meri določa modni izgled, ne samo za prosti čas in vsakodnevno oblačenje, ampak se

zelo močno pojavlja in določa smerne tudi v svetu mode, kjer se kaže v mnogih oblikah od enostavne ženskosti do nesramno sexy. Spet se pojavljajo jakne s kovinskimi zadržkami in tovrstne hlače (hlače z žepi) z obrabljenim izgledom in bleščicami ali pajaci.

Obutev: Obutev mora biti mehka, prožna, elastična in predvsem udobna. Značilna je velika paleta barv in kontrastov, v veliki meri vrteč okoli črno-bele, toda vseeno vključujoč večbarvne kombinacije. Barve so, bodisi močno lesketajoče, bleščeče ali pa nežno pastelne. Paleta barv se torej rangira od živahno rožnatih in akvarelnih tonov do fluorescenčno drznih za posebno mlad izgled. Kot je bilo že omenjeno, črno-beli team ponovno zbuja pozornost – napisi, črte, pike ... Kovine, predvsem v veliki meri prevladujoč srebrnkasti in bleščeči nakit, določa dotik z zapeljivo lepoto.

Boksarski gležnarji, mehke balerinke, na nizkih in visokih petah, razširjajo ponudbeno paleto. Zopet so močno zastopani nizki sneakerji z zaobljeno konico na mehkih in prožnih podplatih, barve so sveže, kombinirane z različnimi high-tech materiali. Materiali so gladke nape, kombinirane s cepljenci in tekstilom, čevljem dajejo velik poudarek tudi paspule, ki so ponavadi v močnih barvah (pink, rdeča, oranžna).

2. Pustolovščina & moda

Ekstremni športi in pustolovski-avanturistični turizem sta v porastu. Nič novega, ljudje imajo radi razburljivo preizkušanje samih sebe preko nenavadnih zmožnosti.

Obutev: Barve so temnejši kaki, olivni in sand odenki, ki se v veliki meri poživljajo z odenki intenzivno oranžne, rumene, rdeče in pink barve, poleg tega pa tudi s svetlo modro,

turkizno, belo in rdečo barvo ter modrikasto sivo, antrazit in črno. Material mora biti funkcionalen s svetlikajočimi dodatki. Materiali so cepljenci, nape ali umetni materiali z gladko in svetlikajočo površino. Kot dodatki se pojavljajo razni trakovi (gurtne) in reflektivni materiali.

Pohodni sandali in sandali za vsak dan, natikači in japonke so osveženi z različnimi barvnimi variantami kombinirani z belo pa tudi s temnejšimi kot so olivni in sivi odenki. Celo podplati gredo v smeri drznosti barv. Modelirji namreč močno sodelujejo z obutveno tehnologijo v smeri razvoja ergonomičnih čevljev in ortopedsko športnih modelov s pravilno obliko, materiali in oblažjenjem za posebno učinkovitost.

3. Retro stil

Novi look črpa navdih iz šestdesetih in osemdesetih let; pri tem pa ju ne posnema, temveč na novo oživlja. Gre za popolnoma svež in brezhiben stil. Označujejo ga prečiščene, jasne linije, ki pa so še vedno dovolj bogate, feminilne in sexy; geometrični vzorci, kontrasti, črte, pike in op-art vzorci. Pravi comeback predstavlja trend ozkih spodnjih kosov oblačil: mini krila, cevaste in ozke hlače t.i. pajkice (lahko celo eno čez drugo), v kombinaciji s širšimi razrahljanimi gornjimi oblačili (torso in cevasta oblačila).

Obutev:

Dekoltirane salonke prenovljene v flamenko in "peep" stilu, slingi, nizki, lahki in zračni gležnarčki ter nove zaokrožene balerinke so pravi hit. Zaokrožene širše konice se odlično kombinirajo s cevastimi majicami, ozkimi hlačami ali mini krili. Pomembne so tako nizke pete (npr. balerinke) kot srednje in visoke pete. Čisto linijo poudarja gladko usnje ali svetleč lak. Barve so lahko pastelne, svetle (npr. bela, svetlo modra, roza, beige) ali kontrastne kombinacije črne in bele v različnih geometričnih vzorčkih, s pentljami, velikimi lesketajočimi se zaponkami geometričnih oblik.

4. Poslovni chic stil

Moda postaja vedno bolj ženstvena in nosljiva, uveljavlja se brezhiben look kratkih oblek, hlačnih kostimov, trenč plaščkov in novih jaken. Oblačila so čistih in mehkih linij, iz finih tkanin, mehke na otip, z novimi detajli. Svetli beli in pastelni toni z malo leska, srebrno siva ali rožnati toni poživljajo in pomlajujejo novo kolekcijo. Zelo elegantna je tudi črno-bela kombinacija.

Obutev: Obutev mora biti chic, obenem pa tudi lahkotna in udobna. Posebno mesto zasedajo globoko izrezane salonke in sandale z **odprti mi prsti**, kot tudi japonke, slingi, natikači in sandale z visokimi petami in ožjimi konicami. Barve so svetle, od bele in peščenih do pastelnih rožnatih odtenkov. Obutev je dopolnjena z različnimi drobnimi okraski, še posebej v srebrni barvi ter paščki, zaponkami in trakovi okoli gležnja. Lahko je v celoti iz svetlečega tekstila ali le obrobjena z njim.

Za najboljša leta

Vitalnost kombinirana z ženskostjo in barvitostjo je glavna modna zapoved za ženske v najboljših letih. Osnovna barvna paleta je sestavljena iz bele, beige in kaki odtenkov, vključuje pa tudi nežne pastele ter kombinacije črne in bele. Za pogumnejše se pojavljajo tudi intenzivnejše barve oranžna, pink, rdeča, rumena, turkizna in azurno modra – kot obrobe ali potiski.

Oblačila so namenjena tako za sprehod po mestu kot tudi za v službo, zato morajo biti **lahkotna, športna in udobna**. Ravno tako tudi **obutev**. Velika ponudba comfort obutve naj bi zadostila vsem trenutnim modnim smernicam tako po izgledu, materialih in barvah. Veliko bolj se pojavljajo **odprti modeli**; sandali, slingi, natikači in poletne dekoltirane salonke. Svež občutek vitalnosti in modnosti dajejo tudi športni detajli na sandalih, natikačih, sneakerjih, mokasinah in mehkih balerinkah z dekorativnimi šivi. Tako naj bi obutev pritegnila tudi mlajšo populacijo žensk. Najpomembnejše pa je, da je vsa obutev udobna, mehka, v večjih širinah, da se prilagaja nogi in zagotavlja občutek splošnega udobja.

Poslovni moški

Bister, razumen, duhovit in športen, toda še vedno moden v svojem delovnem svetu: to je poslovni moški.

Obutev: Parola mestne obutve so lahke barve in eleganten look. Zelo pomembno je mehko usnje, v velikih primerih z umirjenim antik finišem s poudarjeno kvaliteto in z neobičajno svetlimi sencami – beige/bela. Barve so še nežna do srednje intenzivna rjava barva in ter temnejša rjava, barva zemlje. Detajli na čevljih so nežni barvni inserti in pa okrasni šivi. Linije kopit se nagibajo v podaljšane konice, toda nežne okrogline so še vedno pomembne in v svetu poslovnih moških močno prisotne.

5. Eksotični fantazijski stil

Letošnje poletje prinaša na modno sceno čutno in zapeljivo vzdušje, polno **fantazije ter eksotičnih karibskih, havajskih, japonskih in indonezijskih motivov**. Modne smernice dopuščajo polno barv, ljubke potiske, lahkotne zračne materiale, poudarjene s svetlečimi se okrasnimi detajli. Navdih črpajo iz kimono oblek, blaga ovitega okrog telesa,

nagubanih pareov. Značilni so japonski potiski z zmaji, cvetlični vzorci – od hibiskusovih cvetov tahitijskega do japonskih krizantem, havajske rože ipd., ki se lahko pojavljajo tudi skupaj z bolj športnimi efekti.

Obutev:

Poletna obutev je **lahka, zračna, polna barv in fantazije**. Paleta obsega veliko možnosti – od flip-flop natikačev z nizko petko do elegantnih sandal, natikačev, novodobnih cokol in japonk. Različič v detajlih in dekoracijah je ogromno:

- Trakci so vsepovsod – na zgornjem delu, oviti okrog gležnja ali zavezani visoko po nogi
- Orientalski potiski in našitki
- Perle in polirani svetleči kamenčki
- Kovinski okraski in školjkice
- Fantazijski motivi in motivi rož pogosto krasijo modele

Pojavljajo se pisani barvni podplati, vključno z zlatimi ali srebrnimi odtenki.

Andreja Kopač in Majda Trček

Tanja Lazar – Prijaznost do kupca je zelo pomembna

Ko sem Tanja Lazar poprosila za razgovor, se je skušala izogniti z utemeljitvijo, da je bilo vse povedano že v prejšnjem časopisu in da razgovor ni potreben. Tanja je bila po mnenju bralcev Nedeljskega izbrana med trideset "najposlovodij" in zato smo ji že v prejšnjem časopisu namenili nekaj besed.

Nekega večera, ko je Tanja zaprla vrata svoje prodajalne Alpina 3 in sva pričeli pogovor, pa sva obe spoznali, da lahko o Tanji napišemo še mnogo in da še zdaleč ni bilo povedano vse. To nikdar ne bo, saj ima vsak svoje življenje in misli, ki so samo njegove. Kljub temu pa ima Tanja mnogo takega, za kar je prav, da vemo tudi drugi.

Delo življenje: Leta 1984, ko ste se prišli v podjetje, še ni bilo težav z zaposlitvijo. Vi ste se odločili za Alpino.

Tanja Lazar: Delo v Alpini je že nekakšna družinska tradicija. Mama in oče sta vso delovno pot prebila v Alpini, tu se je zaposlil tudi brat. Dala sem prošnjo in bila sprejeta.

Delo življenje: V dvajsetih letih, odkar ste zaposleni, ste se preizkusili na različnih področjih.

Tanja Lazar: Začela sem v šivalnici. Bila sem na pripravi. Ker nisem bila vajena takega dela, je bilo sprva kar naporno. Potem sem bila premeščena

Tanja Lazar, poslovodkinja prodajalne Žiri 3, delavka meseca decembra

na brizgano obutev. Delo je bilo bolj razgibano, kar mi je bilo všeč. Tudi družčina je bila za mlado dekle, kot sem bila takrat jaz, bolj primerna.

Delo življenje: Toda vas je gnalo naprej.

Tanja Lazar: Naredila sem komercialno šolo in bila sprejeta v tedanji splošno organizacijski sektor. Najprej sem bila pripravnica. Moja mentorica je bila Jožica Kacin. Po zaključeni pripravniški dobi sem opravljala tajniška dela v sektorju, ki ga je vodil Boris Markelj. V desetletni dobi, ko sem bila v splošnem sektorju, sta se zamenjala še dva vodja. Za Borisom Markljem je vodenje prevzel Mišo Čeplak, nato pa Mojca Gantar.

Tajnica sem bila nekaj več kot eno leto, nato pa sem postala organizator nagrajevanja.

Delo življenje: Delo organizatorja nagrajevanja ni bilo lahko.

Tanja Lazar: Res je. Delo je bilo zelo zahtevno in odgovorno. Čeprav denar res ni vse, pa vendar hodimo v službo zato, da zaslužimo. In vsak bi rad dobil čim več. Organizator nagrajevanja pa je usklajeval prav to občutljivo področje. Ugotavljala sem, da to delo ni zame. Prošila sem, da bi me, če se bo pokazala možnost, premestili drugam.

Delo življenje: Možnost in priložnost je res prišla.

Tanja Lazar: Tako je. Vodstvo je začelo razmišljati, da bi odprli tako imenovano industrijsko prodajalno. V njej bi prodajali modele iz prejšnjih sezon in tiste, ki so zaradi večjih ali manjših napak uvrščeni v nižjo kakovost. Ker imam ustrezno izobrazbo, se je Mojca Gantar, ki je vodila sektor, spomnila moje želje in me vprašala, če sem pripravljena biti poslovodkinja v novo nastajajoči prodajalni.

Delo življenje: Sprejeli ste.

Tanja Lazar: Vedno sem rada delala z različnimi ljudmi. Želela sem tudi, da bi bilo delo razgibano in kreativno. Mislila sem si, da je prav nova prodajalna, ki ne bo povsem takšna kot smo jih bili vajeni doslej, zame pravi izziv.

Rekla sem ja in sedaj teče deveto leto odkar je prodajalna odprta in odkar sem tu.

Delo življenje: Dobili ste še sodelavko Marjo in začeli sta. Kmalu se je pokazalo, da je bila odločitev prava. Kupci so prodajalno zelo lepo sprejeli in to velja še danes.

Tanja Lazar: Ko sva z Marjo začeli, na tem področju nisva imeli nobenih izkušenj. Tudi organizacija dela je bila drugačna kot v ostalih prodajalnah. Toda mislim, da nam je uspelo, da smo dobro rešili vse začetne težave in da imamo uspešno prodajalno.

Kupci so zadovoljni. Pri nas prodajamo obutev iz prejšnjih sezon ali pa obutev B ali C kakovosti. To pa ne pomeni, da to ni dobra obutev. Največkrat ima le manjšo, tako rekoč nevidno napako. Za kupce mnogokrat ni pomembno, da je model po začetni modi, temveč da je obutev udobna, da se v njej dobro počutijo. Pa tudi cena ni zanemarljiva. V prodajalni imamo tudi vzorce. To je najnovejša obutev, kjer je tudi izdelava zelo kakovostna, včasih celo unikatna.

Delo življenje: Vsako delo je sestavljeno iz lepih in nekoliko slabših trenutkov. Kaj vam je pri prodaji najbolj všeč, kaj delate najraje?

Tanja Lazar: Rada sem med ljudmi. Zavedam se, da je prijaznost do kupca zelo pomembna. Tudi lepa beseda, ki mi jo izreče kupec, me razveseli. Zame pa je najlepši občutek, ko prodam obutev in ko vidim, je tudi kupec zadovoljen.

Za vsak prodan par se je potrebno potruditi. Vsakega kupca smo veseli. Tudi tistega, ki si ponudbo samo ogleda in se bo morebiti še vrnil.

Delo življenje: V prodajalni imate veliko različnih modelov, že od odprtja naprej sta zaposleni dve prodajalki.

Tanja Lazar: Dela je veliko in res nama ni dolgčas. Poleg vsega ostalega je treba stalno skrbeti za to, da imamo prodajalno urejeno tako, da se kupci čim lažje znajdejo in ne nazadnje, da se dobro znajdeva tudi midve. To pomeni, da morajo biti modeli dobro označeni, da morajo biti zloženi na mestu, kamor spadajo, da so na njih pravilne cene.

Delo življenje: V času zaposlitve ste se preizkusili na različnih po-

dročjih. Vsako delo in vsak oddelek, kjer ste bili, je v vas gotovo pustil sledi in spomine. Ne bova govorili o slabih stvareh. Te je bolje pozabiti. Povejte mi kaj lepega?

Tanja Lazar: Vsako delo in vsak kolektiv je pustil v meni nekaj takega, kar mi bo ostalo v srcu. Najlepše spomine pa imam na splošni sektor. Tako složen kolektiv težko najdemo. Nismo bili le sodelavci. Bili smo prijatelji. Skupaj smo poprijeli za delo, si pomagali, znali pa smo se tudi veseliti. Nikoli nismo pozabili na rojstni dan sodelavcev, kot sektor smo se srečevali tudi izven tovarne. Vedno smo znali poskrbeti, da smo pripravili nekaj posebnega, da nam je bilo lepo in da smeha ni manjkalo. Še danes imam v spominu vsakega posebej. Tudi na upokojene delavce nismo pozabili. V splošnem sektorju so bili odnosi tako pristni in pristrčni, da mi je prav zaradi tega delo v tem oddelku pustilo največji pečat.

Delo življenje: Poznamo vas kot pridno delavko, pa naj bo tu ali tam. Dejavnost ste tudi v zasebnem življenju.

Tanja Lazar: Imam kar nekaj zadovolžitev. Sem podpredsednica DPD Svoboda, sodelujem v Gasilskem društvu Žiri. Rada imam ročna dela kot so klekljanje, kvačkanje, pletenje, vendar mi za tovrsto sprostitve ostaja malo časa. Dokler je bil živ še oče, smo se ukvarjali tudi s kmetijstvom. Sedaj živiva z mamo sami in tega dela ne zmoreva več. Zelo rada pa delam na vrtu in skrbim za rože. Brez tega bi mi bilo življenje kar nekako prazno. Rada imam tudi živali. Živine nimamo več, ostala pa je mačka, ki mi dela družbo.

Drugače pa se lotim vsega, tudi moških del, če je treba. Lani sva z mamo prekrivali hišo. Saj sva najeli delavce, vendar je bilo kljub temu treba poprijeti za delo.

Kadar mi dopušča čas, tudi kaj preberem. Predvsem me zanimajo potopisi, včasih tudi druge zvrsti. Ne maram pa osladnih romanov in nadaljevanj, ki jih že vrsto let vrtijo na naši televiziji.

Moja posebna strast pa je likovna umetnost. Rada občudujem dela različnih mojstrov. Tudi doma imam nekaj slik.

Delo življenje: Omenili ste, da ste podpredsednica DPD Svoboda.

Tega niti ne vemo, spominjamo pa se vas po tem, da ste igrali v dramski sekciji.

Tanja Lazar: Moja igralska kariera je trajala nekako deset let. Dramska sekcija je iskala igralce, pa sem šla. Sodelovala sem v šestih igrah.

Delo življenje: Za svojo vlogo ste dobili tudi posebno priznanje, Linhartovo značko za vlogo Eneje v komediji Deseta zapoved, kradi malo manj. To pomeni, da ste bili opaženi in da vam gre igra dobro od rok. Sedaj vas na odru ne videmo več.

Tanja Lazar: Ko je umrl oče, sem za nekaj časa prekinila z igranjem. Toda ni rečeno, da se ne bom nekoč vrnila.

Delo življenje: Kaj vam pomeni igra?

Tanja Lazar: Igranje je bil zame poseben užitek. Zanimivo je, kako igralec vodi publiko. Lahko jo spravlja v smeh ali pa ji iz oči izvabi solze. Ko sem bila na odru, nisem bila več jaz. Spremenila sem se v drugo osebo, tisto, ki sem jo predstavljala. Zajel me je nek poseben občutek, neka pozitivna energija.

Igranje vzame veliko prostega časa, ki ga lahko daruje le tisti, ki ima oder zares rad. Samo aplavz odtehta vse, kar vložimo v vlogo. To je najlepše in edino plačilo. Lepo je tudi zaradi družbe. Če med ekipo ni razumevanja, tak način amaterskega dela ne more živeti.

Delo življenje: Ste med svojimi soigralci imeli vzornika ali nekoga, ki ste ga občudovali?

Tanja Lazar: Mislim, da sta v letih, ko sem igrala, pustila neizbrisen pečat Janko Zabukovec in žal že pokojna Silva Giacomelli. Bila sta izkušena igralca in kar težko si predstavljam, da nekdo, ki ni nikdar študiral igre, zmore toliko talenta.

Delo življenje: Dejavnost ste tudi v Gasilskem društvu Žiri.

Tanja Lazar: Dolga leta sem bila tajnica. To delo sem prepustila drugim. Še vedno pa sem članica upravnega odbora. Sodelujem na sejah, na tekmah, ki jih imamo članice. Skratka pomagam, kjer je potrebno in kar zmorem.

Delo življenje: Pa še po nečem vas poznamo. Radi potujete.

Tanja Lazar: Tudi to. Rada hodim v hribe, moja posebna strast pa so potovanja. Kar odpravim se. Na hitro se odločim in grem. Brez velikih priprav in razmišljanj. Prepotovala sem večino držav v Evropi, videla pa tudi nekaj drugih dežel.

Delo življenje: Se vam je kakšno potovanje posebej vtisnilo v spomin?

Tanja Lazar: Križarjenje po Volgi je bilo nekaj posebnega. Tam je drug svet, druga kultura, življenje vidimo s tistih strani, ki jih mi ne poznamo. Cilj takih potovanj pa je prav to; spoznati to, na kar mi nismo navajeni. Lepo je iti, toda lepo je tudi, ko se vrnemo domov.

Delo življenje: Še v nečem se razlikujete od večine. Imate brata dvojčka. Skupaj sta odraščala, hodila v šolo. Je bilo zato vaše življenje v mladosti drugačno?

Tanja Lazar: Včasih ljudje mislijo, da je treba dvojčke podobno oblačiti, da morajo delati iste stvari. Mislim, da to ni tako. Vsak je oseba zase in vsak mora najti svojo življenjsko pot. Ne morem pa trditi, da nisva bila z bratom zelo navezana drug na drugega, čeprav tega nisva vedno pokazala.

Imam še starejšo sestro. A na našem koncu je bilo kljub temu več fantovske družbe. Vedno sem bila z njimi in razne "vojne po Žirku" mi niso ostale tuje. V šoli sva z bratom Janezom nekaj časa sedela skupaj, potem pa ne več. Bilo pa je dobro, ker sva si doma lahko pomagala pri učenju in nalogah.

Spominjam pa se nekega zanimivega dogodka iz osnovne šole. Z bratom sva sedela daleč narazen. Pisali smo neko nalogo in najina razmišljanja so bila tako podobna, da je učiteljica mislila, da sva prepisovala. Pa ni bilo tako.

Delo življenje: Kar nekako težko sva začeli. Sedaj pa tako prijeten pogovor. Kar malo preveč snovi se je že nabralo. Reciva le še eno. Postali ste delavka meseca. Kaj čutite ob tem?

Tanja Lazar: To je potrditev, da delam prav in da je trud, ki ga vlagam v delo opažen. Je posebna čast. Pa ne le to. Je tudi velika odgovornost. Še bolj se bom morala potruditi, da bom vsaj taka kot sem bila doslej, če ne še boljša.

Jožica Kacin

Vida Štumberger – Osem ur mine kot bi mignil

Ko sem po končanem razgovoru z Vido Štumberger odšla še v šivalnico modne obutve, kjer Vida opravlja svoje delo, sem srečala mojstrico oddelka Anico Mlinar. Anica je v času najinega pogovora, nadomeščala Vido. Vidino delo je tako, da ne dopušča odsotnosti. Če pa je že treba kam skočiti, mora najti zamenjavo. Vida je organizatorica dela na traku, kar pomeni, da z delom oskrbuje vse delavke na traku. Če bi je ne bilo, bi delavke ostale brez dela. Tako pa seveda ne gre.

Srečanje z Anico, ki je po najinem prihodu takoj prepustila delo Vidi, je bila tudi priložnost, da o Vidi spregovoriva nekaj besed.

Anica jo je pohvalila, da je zanesljiva delavka. Bolniške tako rekoč ne pozna. Ni se potrebno bati, da je ne bi bilo na delo. Ker je vedno več različnih modelov, je tudi delo organizatorja na traku vedno bolj zahtevno. Vida ga opravlja vestno in uspešno. Prav je, da so jo predlagali za delavko meseca in da je bila tudi izbrana.

Delo življenje: Ste že dolgo v Alpini?

Vida Štumberger: Letos bo dvajset let, odkar sem se zaposlila.

Delo življenje: Končali ste tehnično čevljarstvo šolo?

Vida Štumberger: Da. V Kranju sem naredila srednjo šolo. Danes mi je žal, ker nisem šla naprej, saj mi učenje ni delalo težav.

Delo življenje: Že dolga leta opravljate isto delo.

Vida Štumberger: Ko sem se zaposlila, sem bila eno leto v montaži. Šivalnice si takrat nisem predstavljala v najboljši luči. Mislila sem, da nikdar ne bi želela delati tu.

A razporedili so me prav v šivalnico. Hitro sem se privadila; tako na delo kot tudi na številno žensko družbo, ki je v preteklosti vzbujala nek nepotreben strah.

Danes tega dela ne bi zamenjala. Tudi okolje mi je všeč. S sodelavkami se

razumemo, kar mi veliko pomeni. Težko bi hodila na delo, če ne bi bilo tako. Ne morem reči, da tudi pri nas ne pride do bolj napetih dni. Vsaka izmed nas ima svoje težave, a takrat je treba malo potrpeti.

Delo življenje: Kakšno je vaše delo?

Vida Štumberger: Moja naloga je skrb, da imajo delavke na traku vedno dovolj dela. Opravila so sicer vsak dan enaka, a kljub temu je delo zelo razgibano. Potrebna je velika pazljivost in natančnost, predvsem pa vestnost. Osem ur mine kot bi mignil. To pa ne pomeni, da nisem po osmih urah, kar prijetno utrujena.

Delo življenje: Pri svojem delu veliko sodelujete z mojstrom oddelka.

Vida Štumberger: Res je. Brez sodelovanja z mojstrico, bi bilo delo nemogoče. Včasih že prej pripraviva plan, kaj in kako bomo delali naslednji dan, a kaj ko se večkrat zgodi, da dogovorjenega ne moreva uresničiti. Odsotnost samo enega delavca na traku lahko precej spremeni načrt. Prav tako pride do sprememb, ker je potrebno velikokrat delo prilagajati tudi drugim potrebam in zahtevam. Ugotavljam, da so najbolj učinkovite sprotne odločitve in dogovori.

Vida Štumberger, organizatorica dela na traku, delavka meseca januarja

Delo življenje: Z mojstrico se razumete, prav tako s sodelavci, torej težav ni.

Vida Štumberger: Težave pridejo, a jih vedno uspešno rešujemo. Mojstrica Anica Mlinar, mi je v veliko pomoč pri delu, včasih pa mi ponudi tudi moralno podporo. Kadar je najtežje in ne vem, kaj bi, pride Anica in reče: "Ti bom povedala en vic." Minuto, dve, smeh in napetost popusti. Dobro je, da je tako.

Delo življenje: Tudi za najin razgovor ste dobili zamenjavo v Anici.

Vida Štumberger: Tega dela ne more opravljati nekdo, ki ga ni vajen. Ko delamo, moram biti prisotna in čas za kako drugo opravilo si lahko vzamem le pri malici ali med odmori. Sicer pa se zavedam, da ko prestopim prag Alpine, sem tu zato, da delam in mislim le še na to.

Delo življenje: Koliko delavk oskrbujete z vašega podajalnega mesta?

Vida Štumberger: Na traku dela od štirideset do petdeset delavk. Moram jih pohvaliti. V delovnem času, ki ga prebijejo tu, morajo dobro poprijeti za delo. Seveda pa ni pomembno le, da nekaj naredijo. Zelo pomembna je tudi kakovost.

Postavljena mora biti neka prava mera med tem, kako hitro se da izdelati neko operacijo in tem, da je delo še vedno dovolj kakovostno. Izdelki so različne zahtevnosti. Ko pošiljam neki delavki delo, moram presoditi, da delo razporedim tako, da je tudi za delavke najugodnejše oziroma da je delo tako, da ga znajo in zmorejo opraviti. Res pa je tudi, da so na našem traku večinoma izkušene delavke, ki že vrsto let delajo v šivalnici. Vajene so različnega dela in enkrat morajo delati malo boljše, drugič pa slabše partije. Tako običajno ni večjih težav.

Delo življenje: Kdaj vam je pri delu najlepše?

Vida Štumberger: Najlepše se mi zdi, ko izvem, da nam je v nekem delovnem dnevu uspelo dobro doseči

plan. Pri nas imamo tako navado, da vodja oddelka ob koncu delovnega dneva pove, koliko smo naredili. Če je številka v skladu s pričakovanjem ali pa celo presežena, sem zelo vesela.

Delo življenje: Kakšno pa je vaše družabno življenje. Se v šivalnici kdaj zberete in odidete na skupno zabavo?

Vida Štumberger: Včasih gremo na večerjo ali kaj podobnega, potem pa je z našim druženjem izven podjetja skoraj konec. Pozna se, da smo same ženske. Vsaka ima svoje obveznosti. Imamo pa tako navado, da ob posebnih priložnostih za vse sodelavke pripravimo sendviče ali kaj podobnega za pod zob. S tem popestrimo naš delovni dan.

Delo življenje: Imenovani ste bili za delavko meseca. Ste slutili, da ste nominirani?

Vida Štumberger: Ena izmed sodelavk mi je nekaj omenila, vendar nisem verjela.

Delo življenje: Ko ste zagledali generalnega direktorja, da prihaja k vam, pa ste spoznali, da je imela sodelavka prav?

Vida Štumberger: Dolgo sem bila v nevednosti. Res sem videla generalnega direktorja, ki je prihajal proti meni. Toda mislila sem, da si bo nekaj ogledal. To se mi je zdelo še toliko bolj očitno, ker to ni bil zadnji delovni dan v mesecu, kot se običajno podeljujejo priznanja za delavce meseca.

Delo življenje: In kako je bilo potem?

Vida Štumberger: Potem je generalni direktor pristopil k meni in mi povedal, za kaj gre. Bila sem zelo presenečena. Pozneje sem zvedela, da se je pri meni oglasil nekaj dni prej, ker je bil v zadnjih dneh meseca službeno odsoten.

Delo življenje: Kaj vam priznanje pomeni?

Vida Štumberger: Priznanje je zame vzpodbuda, da se bom morala še bolj potruditi. V šali sem rekla takole: ko se bomo pogovarjale, če bomo v soboto doma, bom morala jaz reči, da ne in da moramo delati;

ne do dvanajstih, temveč do štirinajste ure.

A šalo na stran. Vesela sem priznanja. Mislim, da je tako pri vseh. Vem pa, da je v Alpini veliko zaposlenih in skoraj vsak bi lahko prejel nagrado. Večinoma smo vsi pridni in prizadevni.

Delo življenje: Boste nagrado porabili za kaj posebnega?

Vida Štumberger: Nekaj je šlo za pogostitev sodelavk. Kakšen dinar pa bo ostal še za družino. Otroci vedno potrebujejo in želijo kaj novega.

Delo življenje: Kaj pa družina?

Vida Štumberger: Imam dva otroke. Sin Aljoša je star šestnajst let in obiskuje srednjo strojno šolo. Vesela sem, ker je dobil štipendijo in ima vsaj nekaj svojega denarja. Samo vožnja je danes že velik strošek. Potem pa seveda še vse ostalo. Hči Barbara je stara deset let in hodi v tretji razred osnovne šole. Ne smem pozabiti Miloša, partnerja in očeta otrok.

Delo življenje: Poleg dela v službi in skrbi za otroke, je gotovo še kaj, kar vam zapolnjuje življenje.

Vida Štumberger: Sem človek z veliko življenjske energije in ne morem si misliti, da bi se npr. ves dan potikala po hiši ali pa sedela pred televizorjem in gledala v ekran. Zelo rada grem v naravo. Izlete si privoščim predvsem ob prostih dneh. Pa tudi ob delavnikih si večkrat vzamem čas in grem na sprehod.

Moja velika želja pa so potovanja. Če bi imela denar in čas, bi šla okrog sveta. Mogoče pa mi bo kdaj uspelo, da si bom lahko omislila tudi kakšno pot v daljne tuje kraje.

Trenutno za to ni možnosti. Delali smo hišo in to je velik strošek.

Delo življenje: Veliko prostega časa in denarja gre za gradnjo hiše.

Vida Štumberger: Res je. Leta 1996 smo začeli zidati svoj dom. Že leta 1997 smo se preselili, vendar je bilo urejeno le toliko, da smo lahko živeli. Veliko časa in denarja še vedno vlagamo v dokončanje gradbenih del. Vsake malenkosti, ki jo naredimo, smo veseli.

Še sreča, da Miloš poprime za vsako delo. Pri hiši je veliko naredil sam.

Delo življenje: Pri gradnji hiše je potrebno precej odrekanih.

Vida Štumberger: Pri nas smo navaženi, da vsi poprimemo za delo. Ni lahko graditi hiše. Marsičemu se moramo odreči, tako midva kot otroka.

Delo življenje: Kako pa preživite dopust?

Vida Štumberger: Do sedaj si nisimo privoščili kaj posebnega. Ne maram gneče, zato bi na morje šla takrat, ko je tam malo ljudi. Včasih se odpeljemo na kak izlet.

Delo življenje: In kaj še počnete, kadar niste v službi?

Vida Štumberger: Rada berem. Hodim v knjižnico v Žireh. Zvečer, ko imam čas, sežem po knjigi. Zelo mi je ostala v spominu knjiga Dobra zemlja, ki opisuje, da lahko tudi preprost človek z voljo in trdim delom uspe v življenju.

Delo življenje: Starši imajo kmetijo. Poprimete tudi tam.

Vida Štumberger: Seveda. Od malega sem bila navajena dela. Z veseljem se podam tudi na njivo ali travnik. Toda glavno skrb za delo na kmetiji nosita starša.

Delo življenje: Vaša starša nista rojena v Žireh, tudi vaš partner ni iz teh krajev.

Vida Štumberger: Prav zanimivo. Moja mama je Dolenjka. V Žiri je prišla, ker je v Alpini dobila službo. Oče je bil rojen v Halozah. Njegova mama pa je Žirovka. Kasneje so se preselili v Žiri in tu tudi ostali.

Delo življenje: In kam se potem prištevate vi?

Vida Štumberger: S sestro Nado sva bili rojeni v Žireh. Tu sva hodili v šolo, tu preživeli mladost in obe sva tu zaposleni. Zame ni pomembno, od kje nekdo izvira. Do krajevne pripadnosti nimam kakšnega posebnega odnosa. Pomembnejše je človekovo srce, njegove osebne vrline. Živim v Žireh, tu sem si ustvarila družino in tu nameravam ostati. Torej sem Žirovka.

Jožica Kacin

Peter Drmota – Tisti, s katerimi sodelujem, vedo, kako opravim svoje delo

Peter Drmota, programer v računalniškem centru, delavec meseca februarja

Izgledalo je, da Petru Drmota priznanja za delavca meseca sploh ne bo mogoče vročiti. Kar naprej je bil odsoten. Zadnji delovni dan februarja, ko bi moral prejeti priznanje, je bil na službeni poti. Potem je bil vikend, v ponedeljek, ki bi bil za vročitev še tudi primeren, pa ga spet ni bilo. Tokrat je odšel na dopust v Italijo. Peter je veselo smučal, v Alpini pa smo ga čakali. Generalni direktor s priznanjem, Delo življenje pa zaradi intervjuja. Toda šalo na stran. Peter se je, poln novih moči in elana, vrnil in vse je steklo tako kot mora.

Delo življenje: Vrnili ste se s smučanja. Ste se dobro odpočili?

Peter Drmota: To so bile aktivne počitnice. Fizično se nisem odpočil, zato pa psihično toliko bolje.

Delo življenje: Kje ste bili?

Peter Drmota: Bil sem na Kromplatu. Poleti nisem izkoristil dopusta. V računalniškem centru smo opravljali večje vzdrževalne posege na računalniškem omežju, zato sem bil večji del dopusta službi.

Delo življenje: Kako da ste se odločili prav za ta kraj?

Peter Drmota: Tam sem že bil in bilo mi je všeč. Želel sem se vrniti. Imajo okrog 90 km prog, ki so bile vsak dan posebej zelo dobro pripravljene. Glavna smučarska sezona je že mimo, zato ni bilo večje gneče. S sestro, s katero sva se odpravila na dopust, sva se res dobro nasmučala.

Delo življenje: Ste vedeli, da boste izbrani za delavca meseca?

Peter Drmota: Vedel sem, da so me predlagali. Da ne bi bilo prevelikega presenečenja, so mi nekaj omenili modelirji in tehnologji za modno obutev, ki so zame oddali svoj glas. Toda kdaj bom izbran, oziroma, ali sploh bom, nisem vedel.

Delo življenje: To pomeni, da vas niso predlagali sodelavci v oddelku, ampak fisti, za katere opravljate svoj servis oziroma jim pomagata pri delu.

Peter Drmota: Tako je in mislim, da je to tudi prav. Moje delo je pomoč drugim in le tisti, s katerimi sodelujem, vedo, kako opravim svoje delo in če so zadovoljni z menoj.

Delo življenje: Zakaj mislite, da so vas predlagali prav modelirji in tehnologji modne obutve?

Peter Drmota: Z njimi sem v zadnjem času veliko sodeloval. V njihov oddelku uvajamo nove računalniške tehnologije in zato smo veliko skupaj. Predlog za delavca meseca kaže, da so z mojim delom zadovoljni in to mi je v veliko veselje.

Delo življenje: Kakšno je vaše delo?

Peter Drmota: Delam v računalniškem centru Alpine. Zadolžen sem za vzdrževanje računalnikov v podjetju, vedno bolj pa tudi izven njega, saj opravljamo usluge tudi našim podjetjem na Hrvaškem, v Bosni, itd. Pod vzdrževanjem razumemo vse, kar je treba narediti, da računalniki pravilno delujejo. Name se obračajo vsi, ki imajo kakršnekoli težave, pa naj bo v zvezi s samim delovanjem računalnika, sistemov, programi ali še čim.

Delo življenje: Omenili ste, da sodelujete tudi z našimi podjetji na Hrvaškem in v Bosni.

Peter Drmota: Da. Konec februarja sem bil nekaj dni v Sarajevu. V podjetju FOGS sem vzpostavil novo računalniško omrežje ter uredil vse, kar je bilo potrebno v zvezi z njihovimi PC-ji. Uredil sem tudi internetno povezavo med FOGS-om in Alpino. V začetku leta smo uvedli nov sistem,

ki temelji na Linuxu, tudi v hrvaških prodajalnah.

Delo življenje: Bili ste v Sarajevu. S kakšnimi vtisi ste se vrnili?

Peter Drmota: Prav presenečen sem bil nad prijaznostjo ljudi, njihovo kulturo, lepo pokrajino. Tudi hrana je bila odlična. Življenje je tam drugačno kot smo ga vajeni pri nas. Ljudje so bolj odprti, družabni, vedno se kaj dogaja. V te kraje se bom še vrnil. Če ne po delovni dolžnosti, pa kot turist, da si bom deželo podrobneje ogledal.

V Sarajevu sem bil prvič. Šel sem z avtom. Priznam, da sem imel kar malo strahu. Nisem vedel kakšna bo pot, kako se bom znašel v Sarajevu. Toda vse je bilo v najlepšem redu.

Delo življenje: V Alpini ste sorazmerno kratek čas.

Peter Drmota: Teče mi četrto leto zaposlitve. Toda jaz sem že star Alpinc. Osem let sem bil štipendist. Najprej, ko sem hodil v gimnazijo v Škofjo Loko, nato pa še, ko sem bil študent na Ekonomsko poslovni fakulteti v Mariboru. Vsake počitnice sem bil na obvezni praksi v Alpini. Pogosto sem, zaradi štipendije določeno obvezno delo nadaljeval, saj je vsak dodaten tolar prišel prav. Najpogosteje sem delal na oddelku termoplastov.

Delo življenje: Kako ste se počutili v proizvodnji?

Peter Drmota: Prav užival sem. S sodelavci sem se dobro razumel, prav tako z vodjo oddelka in mojstrom. Večinoma sem opravljal samostojno delo, kar mi je zelo ustrezalo.

Delo življenje: Zakaj ste se odločili za študij ekonomije?

Peter Drmota: Ta veda se mi zdi zelo zanimiva. To ni nekaj stalnega. Spreminja se iz dneva v dan. Mislim, da sem med študijem dobil kar nekaj izkušenj in znanj, ki mi pridejo prav tako pri delu v Alpini kot v zasebnem življenju.

Delo življenje: Vas to, da ste odšli na študij na drugi konec Slovenije, ni motilo.

Peter Drmota: Ne. Med tednom sem bil v študentskem domu, za vikend pa sem prihajal domov. Študijska leta v Mariboru smo začeli še z nekaterimi Žirovci, tako da so bili prvi dnevi lažji.

Delo življenje: Imate lepe spomine na leta, ki ste jih prebili v Mariboru?

Peter Drmota: Spomini so že nekoliko zbledeli, toda mislim, da je bila to zame dobra in lepa izkušnja. To so bila leta, ko sem bil prvič dalj časa od doma. Človek na tak način nekako odraste, pridobi samozavest. Sam mora srbeti zase, sam mora presoditi, kaj je prav in kaj ne, kako bo ravnal v določenih situacijah. Mislim, da sem se dobro znašel in da smo okusili lepote in radosti, po drugi strani pa tudi pasti študentskega življenja. Vsega je bilo dovolj, zabave in študija.

Delo življenje: Za Štajerce pravijo, da imajo drugačen značaj. Ste vi to opazili?

Peter Drmota: S Štajerci nisem imel veliko stikov. Več sem se družil s študenti, s katerimi smo bili skupaj v študentskem domu. To pa so bili v mojem primeru Primorci, Ljubljanci in Gorenjci. Kar pa sem se družil z ljudmi s štajerskega konca, nisem opazil kakšne večje razlike.

Delo življenje: V Alpini ste začeli kot pripravnik.

Peter Drmota: Pripravnisko prakso sem začel na izvozu modne obutve. Nekaj časa sem delal tudi na izvozu za športni program. Čakalo me je še služenje vojaškega roka, zato sem začasno prekinil delovno razmerje.

Delo življenje: Bili ste na civilnem služenju.

Peter Drmota: Vojsko sem odslužil v Centru slepih in slabovidnih v Škofji Loki. Bil sem v oddelku srednje šole. Tam sem bil kot nekaj pomožni vzgojitelj. Slepim in slabovidnim dijakom sem pomagal pri šolskih nalogah, spremljal sem jih na raznih opravkih in poteh.

Delo življenje: Vam je bilo delo všeč?

Peter Drmota: Zelo. Navezal sem se na to mladino, dobro sem se razumel z učitelji in vzgojitelji. Še vedno smo

obdržali pristne stike. Večkrat jih obiščem, vsako leto pa me povabijo tudi na delovne tabore v naravi, ki jih imajo na Pokljuki in ob Kolpi.

Delo življenje: Je za vas prijateljevanje z mladimi, ki po našem mnenju živijo drugačno življenje, kakšna posebna izkušnja?

Peter Drmota: Vsekakor. Škoda bi bilo, če ne bi spoznal te plati, saj se iz tega lahko veliko naučimo. Ti otroci ne poudarjajo svojih težav in slepota jih sploh ne ovira. Sprijaznili so se s tem. Imajo močno voljo in znajo se radostiti nad življenjem in vsem lepim, kar jim prinaša. Tega mi, ki imamo tako rekoč vse, mnogokrat ne zmoremo. Večkrat, ko pridem do kakšne težave, se spomnim nanje.

Delo življenje: Po končanem služenju vojaškega roka ste se spet zaposlili v Alpini. Prišli ste v računalniški center.

Peter Drmota: Že med služenjem vojaškega roka sem se uvajal v to delo. V računalniškem centru so rabili nekoga in so me vprašali, če bi bil pripravljen delati. Računalniki so me vedno zanimali. Mogoče bi se moral celo odločiti za študij v tej smeri. A je kar je. Dela z računalniki sem se privadil in mislim, da je to tisto pravo. Niti v bližnji niti v daljni prihodnosti si trenutno ne želim delati nič drugega. Zanimanje za računalništvo me je pripeljalo tako daleč, da vedno bolj z zanimanjem posegam po literaturi, ki obravnava to področje. Mislim, da bom tudi nagrado, ki sem jo dobil kot delavec meseca, namensko porabil za posodobitev domačega računalnika.

Delo življenje: Dejavnost ste tudi izven podjetja.

Peter Drmota: Že deset let pojem pri Moškem pevskem zboru Alpine.

Delo življenje: Je petje vaša ljubezen že od otroških dni?

Peter Drmota: Že v osnovni šoli sem pel v pevskem zboru. Mama mi je vedno govorila, da imam lep glas, da sem ga podedoval po njej. Toda pri tem zboru nisem dolgo zdržal. Takrat je bil zame mnogo pomembnejši šport.

Delo življenje: Kako pa ste potem prišli do Moškega pevskega zbora Alpine?

Peter Drmota: Čisto slučajno. Bili smo na neki košarkarski tekmi. Aleš Jurca mi je dejal, da gre na pevske vaje. Rekel sem mu, da grem z njim. Zborovodja Andrej Žakelj je preizkusil moj glas in bil sem notri. Petje me vedno bolj navdušuje, tako da iz rocka, ki sem ga v mladosti največ poslušal, prehajam tudi na razne oblike narodne glasbe. Večkrat prisluhnem zborovskemu petju. Tudi klasika mi je vedno bolj pri srcu.

Delo življenje: Kaj pa šport? Ste tega opustili?

Peter Drmota: Nikakor. Šport je zame še vedno zelo pomemben. Vendar ne tekmovalni šport, temveč tisti, ki napolni moje telo z energijo in očisti mojo dušo. V osnovni šoli sem igral košarko, potem nekaj malega nogomet, tenis. V študentskih in prvih delovnih letih pa sem se navduševal predvsem nad dvoranskim hokejem – floorballom.

Delo življenje: Bili ste v žirovski ekipi dvoranskega hokeja, ki je dosegala dobre rezultate.

Peter Drmota: Igrali smo celo na svetovnem prvenstvu. Uvrstili smo se nekje na sredino, kar pa je bil za nas amaterje zelo velik uspeh. Letos bo svetovno prvenstvo v Švici in s prijatelji smo se že dogovorili, da si bomo ogledali vsaj najpomembnejše tekme.

Delo življenje: Je še kaj, kar počnete?

Peter Drmota: Mislite od športa. Pozimi smučam, igran badminton, poleti kolesarim, hodim v hribe, tečem. Za druge dejavnosti pa mi že zmanjka časa. Tudi delo v službi velikokrat ne traja le osem ur.

Delo življenje: In priznanje za delavca meseca, kaj vam pomeni?

Peter Drmota: Sprva, ko sem izvedel, da so me sodelavci predlagali, so me obdajali malo mešani občutki. Ali je prav, da sem delavec meseca prav jaz. Danes pa lahko rečem, da je kljub temu lepo in da sem vesel, ker sem dobil priznanje. To je potrditev, da je moje delo uspešno. Je pa tudi dobra spodbuda in obveza za delo naprej.

Jožica Kacin

"Ni besed za bolečino, ki v naših srcih tli. Z nami ste bili in boste, saj spomin na vas živi."

Poslovali smo se od našega sodelavca
Andreja Eržena

V sredini meseca decembra leta 2003 smo izrekli poslednje slovo našemu sodelavcu Andreju Erženu.

Andrej Eržen se je rodil 26. novembra 1953 na Selu pri Žireh, kjer je tudi živel. Po osnovni šoli se je na poklicni čevljarški šoli izučil za izdelovalca spodnjih delov obutve.

V Alpini se je prvič zaposlil 7. julija 1971. Odšel je na služenje vojaškega roka, po vrnitvi pa je nadaljeval z delom v Alpini. Najprej je bil v oddelku težke montaže, kjer je sekal gornje dele obutve. Leta 1977 je bil premeščen v oddelek plastike na izdelovanje termoplastičnih izdelkov.

Ob spreminjanju potreb po delu, je julija leta 1981 pričel opravljati razna dela v montaži šal. Nato je bil razporejen v oddelek lahke montaže, kjer je opravljal različna srednje zahtevna dela.

Naš sodelavec Andrej Eržen je bil prizadeven. V svoji delovni dobi se je priučil več različnih opravil. Kljub boleznim je vztrajal na delu. Ni si hotel priznati, da ga bolezen vedno bolj izčrpa. Boril se je, a svojo bitko z boleznijo, ki je načela njegovo telo, ne pa dobrega srca, je izgubil.

Med sodelavci je nekega dne odjeknila vest, da se Andrej ne bo vrnil. Življenjska usoda mu je namenila živeti komajda petdeset let.

Res, da čas celi rane, a nate, naš sodelavec Andrej ne bomo pozabili, ostaja le praznina, saj vemo, da si bil z nami in mi s teboj, do zadnjega – bili smo prijatelji in sodelavci.

Sodelavca Vojka Poljanca iz skladišča
gotovih izdelkov ni več med nami

V prvem tednu marca nas je vse zaposlene v Alpini presenetila neizprosna novica, da delavca iz skladišča gotovih izdelkov Vojko Poljanca ni več. Za vedno je odšel tako od domačih kot sodelavcev.

Vojko Poljanec, je bil rojen 16. januarja 1947 leta. Po nekaj letih službovanja v domačem rojstnem kraju na Idrskem, se je preselil v Žiri. Tu si je ustvaril dom in družino.

26. januarja leta 1971 se je zaposlil v Alpini. Najprej v sekalnici. A njegova velika želja je bila, da bi bil šofer. Ze maja istega leta je dokončal šolo za voznike motornih vozil ter pričel z delom v oddelku avtoprometa.

Ta poklic mu je veliko pomenil. Kljub temu se je po naporni vožnji vedno rad vračal domov k svoji družini. Vojkovo življenje je poleg dela v podjetju in skrbi za družino zapolnjevalo tudi delo v Društvu šoferjev in avtomehaničev ter Balinarskem društvu.

A v Vojku je počasi glodala bolezen. Čeprav težko, saj je imel svoj tovornjak in vožnjo zelo rad, se je moral posloviti od tega poklica. Naredil je prekvalifikacijo in leta 1993 pričel delati v skladišču gotove obutve. Bil je urejevalec skladišča. Veštno je opravljal svoje naloge. A zdravje mu je pešalo. Svoje delo je zmožnost opravljal le še polovičen delovni čas. V lanskem letu pa je bolezen še bolj napredovala. Imel je trdno voljo in upal v najboljše. Tudi sodelavci so upali, da se bo Vojko vrnil na delo. Toda ni bilo tako.

Življenje se je obrnilo drugače. Sodelavca Vojka Poljanca ni več med nami, njegovo trpljenje in boj z boleznijo je za vedno končan. Za njim pa ostajajo njegovi domači, ki jim ob smrti moža, očeta in dedka izrekamo globoko sožalje.

V prvih dneh marca nas je presenetila vest, da se je za vedno odšla od nas naša upokojenka **JULKA (Julija) BURNIK**.
Julka Burnik, rojena Mlakar je bila rojena v Žirovnici 28. oktobra 1935.

Po osnovni šoli je nekaj časa ostala doma in delala na kmetiji. Nato se je poročila. Leta 1960 se je zaposlila v tedanjih Modnih oblačilih. Tam je delala deset let. Skupaj z možem sta si ustvarila nov dom. Rodila sta se jima dva otroka.

Na delo v Alpino je prišla v avgustu leta 1970. Delala je kot kuharica v kuhinji. Upokojila se je maja leta 1990.

Julki Burnik življenje ni prizanašalo, saj je po upokojitvi užila le malo mirnih in zadovoljnih let. Zdravje jo je prezgodaj oropalo za lep vsakdan. Glodala jo je skrb, kako bo preživela vsak jutrišnji dan, saj je premagovala mnoge bolezni.

Upokojenci in delavci Alpine se od Julke Burnik za vedno poslovljamo. Njenim domačim izrekamo globoke izraze sožalja.

Konec meseca januarja 2004 smo se za vedno poslovili od naše upokojenke in dolgoletne delavke **FRANČIŠKE KOPAČ**, rojene 30. avgusta 1922 na Dobračevi pri Žireh.

Z delom v Alpini je pričela 18. maja 1948 leta najprej kot polkvalificirana delavka, v oddelku šivalnica. Kasneje, leta 1966 ji je bila priznana interna kvalifikacija in tako je pričela opravljati tudi bolj zahtevna dela v modelirnici – večinoma je opravljala delo na posnemanju vzorčnih golenic. Ob dopolnitvi pogojev za upokojitev se je Franciška Kopač upokojila 18. julija 1979. leta. Med sodelavci v oddelku šivalnice in modelirnice je bila poznana kot vestna in prizadevna delavka. Tudi po upokojitvi je bila v domačem okolju priljubljena in vedno pripravljena pomagati, dokler so ji moči še dopuščale.

Sedaj se je njeno življenje dopolnilo. Franciške Kopač ni več med nami.

Vsem domačim izrekamo izraze sožalja. Med upokojenci in delavci Alpine bo ostala v trajnem spominu.

V prvih dneh letošnjega februarja smo izrekli poslednje slovo starosti upokojenec Alpine **VIKTORJU ŽAKLJU**, doma iz Dobračevske ceste v Žireh.

Viktor Žakelj, je bil rojen 7. marca 1912 v Žireh. Po osnovni šoli, je obiskoval obrtno šolo in jo končal z izpitom za čevljarja.

V boju za kruh je služboval kot kvalificiran čevljar pri raznih delodajalcih v Žireh. V Alpini se je zaposlil 29. oktobra 1945. leta. V montažnih oddelkih je zaradi izkušenj iz prejšnjih služb opravljal zahtevnejše faze pri cvikanju čevljev. Kasneje je pridobil visoko kvalifikacijo. Opravljal je še zahtevnejša dela. Dela se je loteval z vestnostjo, natančnostjo in veliko odgovornostjo. V montažnih oddelkih je bil vse do upokojitve, decembra 1967. leta.

Viktor Žakelj se je po upokojitvi posvečal različnim delom in mirno dočakal visoko starost.

Sedaj se za vedno poslovljamo od njega. Upokojenci in delavci Alpine bomo Viktorja ohranili v lepem in dobrem spominu. Domačim izrekamo globoke izraze sožalja.

KADROVSKE NOVICE

DECEMBER 2003

Da je mesec december mesec hitenja in vsesplošnega gibanja, nam pove tudi kadrovska fluktuacija za zadnji mesec leta 2003.

Zaposlovali smo predvsem v maloprodajni mreži, saj smo na novo odprli dve prodajalni. V Alpini Ravne na Koroškem so se zaposlile: poslovodkinja Jana Jehart ter prodajalki Anica Črešnik Kapel in Nina Klančnik. Nova prodajalna je tudi v Postojni. Tu so delavke: poslovodkinja Anita Rupnik in prodajalki Sandra Kokeza in Karmen Korpar.

Prav tako sta se zaposlili novi prodajalki Nataša Mišković v Ljubljani II. in Bojana Jerman v prodajalni Kamnik.

V decembru pa je bilo tudi kar nekaj odhodov delavcev. Iz maloprodajne mreže sta z delom prenehala Janez Kavčič iz Škofje Loke, ki se je upokojil in prodajalka Suzana Vrbanjac iz prodajalne Ptuj. Iz obrata na Colu je z delom prenehala Marija Rušt, iz obrata Gorenja vas pa Sefija Čaušević. Z delom so prenehali prav tako dolgoletni delavci iz oddelkov v Žireh Andreja Grošelj, Cecilija Jereb, Janez Strel ter Matjaž Poljanšek. Zaradi smrti smo se poslovili tudi od Andreja Eržena iz montaže.

JANUAR 2004

Januar je znan kot dolg in pust mesec. To pa ne velja za letošnje kadrovske dogajanje.

Zaposlili smo Jurija Buha v oddelku orodjarne, v novo odprti prodajalni Alpina Celje II. pa poslovodkinjo Jasmino Oplotnik in prodajalko Natašo Seme.

Z delom so v januarju prenehali: Štefan Poljanšek iz oddelka lahke montaže, Tatjana Čeru iz oddelka šivalni avtomati, Matjaž Mezek iz termoplastov in poslovodja Gregor Krašnja iz prodajalne v BTC centru, Ljubljana 6.

FEBRUAR 2004

Najkrajši mesec je bil, zaradi prestopnega leta, daljši kar za en dan. To pa

nikakor ni vplivalo na gibanje pri zaposlovanju, ki je teklo ne glede število dni.

V prodajalni Ljubljana 6, se je zaposlila poslovodkinja Ksenija Korlat. Delovno razmerje je v mesecu

februarju 2004 prenehalo Cirilu Demšarju iz oddelka odpreme in skladišča gotove obutve in Jožetu Malovašič iz športne montaže, ki sta se upokojila. Delo v Alpini sta prekinila tudi Bojan Kunc iz oddelka lahke montaže in Erna Mahič, ki je prenehala z delom v prodajalni na Jesenicah I. *Irma Dolenc*

SODELAVCEM OB UPOKOJITVI IN PRENEHANJU DELA

Ob prestopu v novo leto 2004 so v prvih dveh mesecih letošnjega leta in v decembru leta 2003 prenehali z delom in ob dopolnjeni delovni dobi prestopili v zaslužno tretje življenjsko obdobje naši dolgoletni sodelavci: Marija Rušt, Andreja Grošelj, Cecilija Jereb, Janez Strel in Janez Kavčič iz prodajalne Škofja Loka, ki so se poslovili v mesecu decembru 2003, po novem letu pa so iz podjetja odšli: Štefan Poljanšek, Ciril Demšar in Jože Malovašič.

Želimo jim, da jim še dolgo ne poide življenjska moč, dobra volja in zagnanost za delo, ki so jo dolga leta kot pridni delavci razdajali tudi Alpini. Naj jih tudi v bodoče spremlja sreča, predvsem pa vsem želimo trdnega zdravja in razumevanja v domačem krogu.

40 let neprekinjenega delovanja – Moški pevski zbor je pripravil nepozabno praznovanje

7. februarja, je Mešani pevski zbor Alpine pripravil tako imenovani multimedijski koncert. Z njim je obeležil 40-letnico svojega delovanja. Koncert je povezoval dramski igravec Pavle Ravnohrib. V ozadju pa so se skozi multimedijsko predvajanje odvijali dogodki iz zgodovine Žirov in zborovskega petja v kraju. Na platnu so se prikazovali obrazi mladih pevcev, ki so že zdavnaj odrasli mošje in žene, videli smo našega skladatelja Antona Jobsta, zborovodjo in ravnateljca Slobodana Poljanška in druge.

Režija je bila v rokah našega rojaka Andreja Mlakarja, za sceno je poskrbel Stane Kosmač.

Moški pevski zbor se je zahvalil za pomoč pri svojem delu. Zahvalo je prejela tudi Alpina, še posebej pa delavci Alpine, ki s svojimi prispevki omogočajo delovanje zbora.

Marko Črtalič je v imenu sklada za kulturne dejavnosti nekaterim pevcem podelil Galusove značke. Prehojeno pot zbora je na kratko opisal Mirko Cankar.

Ko je Moški pevski zbor odpel načrtovane skladbe, aplavz v dvorani

kar ni hotel pojenjati. Fantje so zapeli še enkrat in še enkrat. Za zadnji dve pesmi pa so se na odru zbrali sedanji pevci in tisti, ki so v preteklosti peli pri Moškem pevskem zboru. In spet je zadonela pesem.

Med nastopajočimi je bil tudi Anton Žakelj, ki ga poznamo tudi kot upokojenca Alpine in pevca, ki mu glasba veliko pomeni in mu že od malega zapolnjuje njegov vsakdan. "Svojo ljubezen in potrebo po glasbi rad opredelim tako, da mi glasba pomeni kot gozdu ptičje žvrgolenje. Bogati duha in zapolnjuje življenje. Ob njej občutim lastno zadovoljstvo,

Koncert je potekal v slavnostnem vzdušju. Povezoval ga je dramski igralec Pavle Ravnohrib.

če pa s petjem razveselim še koga, je to še v večje zadoščenje."

Anton Žakelj je bil med ustanovnimi člani Moškega pevskega zbora

V zboru prepeva 16 pevcev, in sicer:

1. tenor: Silvester Mlinar, Miro Zajc, Roman Trček
2. tenor: Dušan Bogataj, Štefan Petrovčič, Peter Drmota, Branko Pečelin
1. bas: Peter Petrovčič, Ivo Beovič, Franci Trček, Aleš Jurca, Urban Poljanšek
2. bas: Matjaž Jereb, Simon Lukančič, Primož Erzenožnik in Mirko Cankar.

Zbor že od 1989 vodi Andrej Žakelj.

Posebno zahvalo so dobili tudi delavci Alpine

Alpine. V njem je pel trideset let. Na jubilejnim koncertu se je spet pridružil zboru. "Občutil sem neko nostalgijo, neko posebno zadovoljstvo. Vesel sem, da je to, kar smo že predavnimi leti sejali, rodilo sadove in da zbor, ki smo ga ustanovili, živi že toliko let. Moje zadovoljstvo pa je še večje, ker je zbor dosegel tako visoko raven tako glede izvedbe kot izbora skladb."

Dodaten motiv za dobro voljo je, da je zbor doživel tak razcvet prav pod vodstvom Antonovega sina Andreja Žaklja. "Preveva me prijeten občutek. Mislim, da sem tudi sam nekaj pripomogel k temu, da je Andrej vzljubil

Iz govora Mirka Cankarja, predsednika zbora: Od prve vaje je 6. januarja minilo že 40 let. Moški pevski zbor Alpina je nastal kot logično nadaljevanje nekaterih prejšnjih pevskega zborov, katerih življenjska doba pa iz takšnih ali drugačnih objektivnih razlogov ni bila prav dolga. V 40-letni zgodovini zbora, v katerem so se dogajali vzponi in padci, se je izmenjalo kar nekaj pevovodij: Janez Oblak, Anton Jobst, Slobodan Poljanšek, Anton Čadež in sedanji pevovodja Andrej Žakelj. Še več se je zamenjalo pevcev. Po arhivskih podatkih, ki so nam bili na voljo, lahko ugotovimo, da je skupaj z današnjimi člani doslej v zboru sodelovalo 73 članov, od katerih pa je 12 žal že pokojnih.

zborovsko petje. Že v mladosti me je večkrat spremljal na zborovske vaje in nastope.

Zelo sem vesel tudi, ker se je koncerta udeležilo toliko poslušalcev. Vzdušje je bilo čudovito tako med pevci kot poslušalci v dvorani. Mislim, da je vladalo razpoloženje, ki ga človek le redko doživi."

Andrej Žakelj, ki vodi zbor je bil prav tako navdušen. "Občutki so nepopisni. Imeli smo veliko priprav, trudili smo se. Želeli smo narediti nekaj novega, se predstaviti drugače. Mislim, da nam je uspelo. K sodelovanju smo povabili našega rojaka, režiserja Andreja Mlakarja, ki nam je s svojimi svežimi idejami priskočil na pomoč pri oblikovanju koncerta. Akademski slikar Stane Kosmač, ki je vedno pripravljen na sodelovanje in ki vedno dela nekje v ozadju, a ogromno pripomore k končni podobi, je poskrbel za scenski del.

Zapeli smo tudi pesem, ki jo je priredil naš rojak, skladatelj David Beovič. Veseli smo, da so taki ljudje pripravljeni sodelovati z nami.

Še naprej bomo vztrajali v podobnem tempu kot doslej. Trudili se bomo, da bomo k petju pritegnili še več mladih. Želimo biti kakovosten zbor, ki bo dostojno predstavljal sebe, pa tudi ime Alpine, ki ga nosi že štirideset let. Prav delavci Alpine so tisti, ki s svojimi prispevki največ pripomorejo k temu, da imamo sredstva za naše delo. Ponosni smo, da nosimo ime podjetja, ki je uspešno že toliko let in ki je gonilna sila kraja. Tudi vodstvo podjetja nam je v zadnjih letih zelo naklonjeno."

Mirko Cankar, predsednik zbora pa je povedal: "Napetost, ki smo jo občutili ob pripravah, je minila in prepričan sem, da nam je prireditelj uspela. Zadnje dneve je bilo naporno. Pripravljali smo koncert, pa tudi vaje so bile intenzivnejše. Toda vsi ti naporji niso predstavljali večjih težav. Ko je treba poprijeti, sodelujemo vsi. Nismo le pevci pri zboru, ampak tudi prijatelji. To nam daje posebno moč. Prav naše prijateljstvo je tisto, ki pripomore k temu, da nobena naloga ni pretežka."

Jožica Kacin

Tekmovanja v domači organizaciji zelo uspela

Nordijski center v Novi vasi je februarja gostil štiri tekmovanja. Na prvem tekmovanju 1. februarja na 60-metrski skakalnici, ki je štel za pokalno tekmo mlajših mladincev do šestnajst let, je nastopilo preko 80 tekmovalcev iz vseh slovenskih klubov. Pred pričetkom prve serije je bilo uradno odprtje nordijskega centra, ki so ga z nagovorom pospremili predsednik smučarskega skakalnega kluba Alpina Andraž Kopač, predstavnik občine Žiri Marko Mrlak, predsednik zbora za skoke in nordijsko kombinacijo Tomaž Kunstelj, predstavnik Fundacije za šport in predstojnik Didaktike na Fakulteti za šport Janko Strel ter gospod župnik Jože Stržaj in kaplan Andrej Jemec, ki sta govor dopolnila še z blagoslovom vseh petih skakalnic.

Po spustu zastav Slovenije, občine Žiri in Smučarskega skakalnega kluba ALPINA se je tekmovanje lahko pričelo.

Zmagal je Velenjčan Robi Hrhota, med domačini je bil najboljši Andrej Bačnar, ki je osvojil 11 mesto. Domačini smo nastopili z mlajšimi kategorijami, ker med mlajšimi mladinci letos nimamo predstavnikov.

Z organizacijo so bili zelo zadovoljni tudi vsi nastopajoči in trenerji vseh slovenskih klubov, mi pa smo bili navdušeni tudi nad obiskom, saj si je tekmovanje ogledalo približno 1500 gledalcev.

V nedeljo 15. februarja so bila na 40-metrski skakalnici tekmovanja za štiri kategorije, nastopilo pa je preko 90 tekmovalcev in tekmovalk. Državno prvenstvo dečkov do 12 let je osvojil Aleš Oblak Žirovnica, 2. Nace Šinkovec, 10. Gašper Martinčič, 25. Matic Kolenc, 27. Matic Benedik vsi SSK Alpina.

Na tekmovanju za pokal Cockta do 13 let je zmagal domačin Denis Zupančič, 14. Andrej Mlinar in 15. Gašper Klinec.

Po tekmi v skokih so se fantje pomerili še v tekih, kjer je Denis Zupančič osvojil tretje mesto. Pri deklisah do 14 let pa je Barbara Klinec osvojila sedmo mesto, kar je odlično saj sama nastopa še v kategoriji do 9 let. V svojem razredu je v Ljubnem osvojila prvo mesto.

V sredo 25. februarja smo izvedli šolsko tekmovanje za vse učence do tretjega razreda osnovnih šol Žiri, Gorenja vas in Poljane. Med šolskimi počitnicami smo pričakovali velik odziv, vendar zaradi slabega vremena ni bilo tako.

Najmlajša tekmovalka je bila Ema Klinec iz Poljan, stara 5 let, skočila pa je 6 metrov in pol. Pri tekmovalcih iz

Skakalnico so slovesno odprli: Janko Strel, predstojnik Didaktike na fakulteti za šport v Ljubljani, Tomaž Kunstelj, predsednik zbora za skoke in nordijsko kombinacijo, Andraž Kopač, predsednik smučarskega SKK Alpina in Marko Mrlak, podžupan Občine Žiri. Spredej Sergeja Jurca.

prvega razreda je zmagal Matej Vehar, iz drugega razreda Domen Zupančič, iz tretjega razreda pa Luka Oblak, vsi iz osnovne šole Žiri.

Organizacija šolskega tekmovanja je ena izmed aktivnosti našega kluba, kjer lahko nastopijo tudi ostali otroci in je tako priložnost, da se najbolj navdušeni vpišejo v naš klub. Za vpis in dodatne informacije pokličete na telefon 031-302353 Zoran ali pa 041-429875 Sebastian.

Zadnjo nedeljo pa so se pomerili tudi veterani na 27-metrski skakalnici. Nastopili so v kategoriji do 30 in nad 30 let. Najstarejši udeleženec je bil Rajko Kosmač iz Vrsnika 58 let, njegov najdaljši skok pa je meril 20,5 metra.

Rezultati do 30 let; 1. Miha Albreht Žiri, 2. Andrej Marin Mengeš, 3. Gorazd Jereb Žiri. Rezultati nad 30 let; 1. Robert Kopač Žiri, 2. Tomaž Ferlan Gorenja vas, 3. Gorazd Albreht Žiri. Za najdaljši skok sta zmagala

Miha Albreht in Gorazd Jereb s skokom dolgim 27 metrov. Tekmo pa si je ogledalo veliko število gledalcev, ki so v lepem vremenu uživali ob predstavitvi naših veteranov in se tudi primerno nasmejali.

Na tujem nas je zastopal Jaka Oblak, na svetovnem mladinskem prvenstvu na Finskem so naši mladinci letos z ekipo osvojili peto mesto, Jaka pa je k temu prispeval največji delež, žal pa je kasneje zbolel in ni nastopil na posamičnem tekmovanju.

Andrej Bačnar pa se je po izbirnih tekmovanjih uvrstil v ekipo, ki je odpotovala na OPA igre mladih v Avstrijo, kjer so se zbrali najboljši evropski mladinci do 16. leta in tam osvojil 17. mesto.

Do konca sezone je ostalo še nekaj pokalnih tekmovanj, na katerih bodo žirovski skakalci nastopili in v upanju po dobrih rezultatih zaključili sezono.

Zoran Zupančič

PGD Žiri v letu 2003 doseglo lepe uspehe - Ekipa članic se je uvrstila na državno tekmovanje

V januarju smo se žirovski gasilci zbrali na rednem letnem občnem zboru. Pregledali smo opravljeno delo ter začrtali smernice za vnaprej. Ugotovili smo, da smo trinajst krat intervenirali na požarih, poleg tega večkrat pomagali pri čiščenju kanalizacije, cestišč, v sušnem obdobju sodelovali pri prevozi in prečrpavanju vode (kolikor nam ob svojem 24 let starem GVC 16/25 sploh uspeva). Na skoraj vseh večjih prireditvah (9) smo izvajali gasilsko stražo in redarstvo.

Za svoje delo se moramo ustrezno usposobiti, zato smo z izobraževanji na Igu, vajami (8 vaj), predavanji in ogledi podjetij utrjevali svoje znanje.

Ker se želimo gasilci PGD Žiri še bolj približati vsem občanom, smo organizirali dan odprtih vrat s spremljajočimi demonstracijami, obisk osnovnošolcev, obisk sv. Miklavža, turnir 'Moštikl' v malem nogometu ter sodelovali na raznih paradah in slovesnostih.

Rednega gasilskega tekmovanja smo se udeležili z desetimi ekipami. Med tridesetimi društvi smo bili šesti. Iz naše občine smo imeli na tekmovanju največ ekip in dosegli najboljšo skupno uvrstitev. Najbolj uspešne so bile starejše gasilke, ki so se z zmago tako na ravni zveze, kot tudi na regiji, uvrstile na državno tekmovanje, ki bo letos maja v Kočevju. Našim članicam, ki bodo tekmovali v obutvi, ki jim jo je podarila Alpina, želimo veliko uspeha.

V primerjavi z bližnjimi društvi imamo gasilska društva v Žireh, dokaj slabo opremo. Opremljenost določa kategorizacija posameznega društva. Naše društvo je s sporno postavljenjo mejo obstalo na najnižji možni stopnji oziroma kategoriji društev. Sami vemo, da bi se to dalo z

Gasilci skrbijo tudi za svoj podmladek.

ustreznim dogovorom urediti. Je pa vprašanje, ali so za dobrobit gasilstva (kar bi boljša kategorizacija vsekakor bila), pripravljena nastopiti vsa vpletena društva, kot tudi občina, ki je naš krovni skrbnik (in plačnik). Upamo, da bomo to letos ustrezno uredili.

Z enako vnamo nameravamo delati tudi letos. Pred nami je 115-letnica obstoja društva. Radi bi zamenjali

svoj prapor. Prav tako bomo nadaljevali z vsemi aktivnostmi, ki bodo v čim večji meri pripomogle k našemu osnovnemu poslanstvu – pomagati vsem ljudem v nesreči. Izkoriščam priložnost in vabim v društvo tudi nove podporne in dejavne člane – tako mladino, kot odrasle. Vse informacije lahko dobite na številki mobilnega telefona 041 375 432.

Janez Strlič

Slovenske povedke so spet oživele - V knjigi jih je zbrala in uredila dr. Marija Stanonik

V petek, 5. marca je Knjižnica Ivana Tavčarja v Galeriji DPD Svoboda organizirala predstavitev knjige Slovenske povedke iz 20. stoletja. Zbrala in uredila jih je naša rojakinja dr. Marija Stanonik. Knjigo, ki je izšla pri Mohorjevi založbi, je ilustrirala Maja Šubic. V njej je zbrano 565

povedk. Pri izboru se je dr. Stanonikova potrudila, da je zastopana vsa Slovenija vključno z zamejstvom.

Zbrane je pozdravila ravnateljica knjižnice Ivana Tavčarja Marija Leber. Povedala je, da želi knjižnica ponuditi še nekaj več kot le izposojajo knjig, zato bodo odslej vsako leto

pripravili tudi nekaj kulturnih prireditvev.

Številni obiskovalci petkovega večera so z zanimanjem prisluhnili pogovoru, ki ga je vodil filozof in publicist Miha Naglič.

Zakaj naslov povedke in ne pripovedke kot smo bili vajeni doslej, kakšna je razlika med povedko in pravljico, ali bodo povedke in pravljice zaradi sodobnega načina življenja izumrle, kaj je literarnost, za katerega uporabo se zavzema dr. Marija Stanonikova? O tem in še marsičem sta se Miha Naglič in dr. Marija Stanonik spraševala v tem večeru. Spregovorila je tudi ilustratorica Maja Šubic. Zelo rada bere pravljice in povedke, zato je bila vesela, ko se ji je ponudila priložnost, da je ilustrirala te povedke. Žal ji je bilo le, ker ji je bilo za njeno ustvarjalno delo odmerjeno malo prostora. Toda Maja je to zadrego domiselno rešila tako, da je izrisala naslove, povedke pa opremila z manjšimi risbicami.

Urednik Mohorjeve založbe Matija Repše je opisal, kako je knjiga Slovenske povedke nastajala. Zanimiv je bil tudi podatek, da založba deluje že

Predstavitve knjige Slovenske povedke iz 20. stoletja je potekala v organizaciji Knjižnice Ivana Tavčarja. Z dr. Marijo Stanonik se je o povedkah pogovarjal Miha Naglič, začetni govor pa je pripadel ravnateljici knjižnice Mariji Leber.

153 let. Tudi v Žireh je veliko naročnikov Mohorjeve zbirke. Bilo jih je celo 150, res pa je, da je danes številka precej manjša.

Ob tem sta tako Matija Repše kot dr. Marija Stanonik poudarjala pomen slovenske govornice in pisane besede. Časi, ki prihajajo, našemu jeziku niso naklonjeni. "Nihče ne bo namesto nas govoril slovensko, nihče ne bo jokal in se veselil po naše, če tega ne bomo

storili mi sami. Ni vse v denarju. Naši predniki so se tega dobro zavedali," je poudarjala dr. Marija Stanonik.

Nekaj povedk iz knjige je doživeto prebrala dramska igralka Mladinskega gledališča iz Ljubljane Marinka Štern.

V kulturnem programu je na harmoniko nekaj slovenskih narodnih pesmi zaigral učenec glasbene šole iz Škofje Loke Jure Porenta. **Jožica Kacin**

Usode – zgodbe, ki jih je napisalo življenje, zapisala pa Milena Miklavčič

20. februarja je bila v Galeriji DPD Svobode predstavitve knjige Milene Miklavčič z naslovom Usode. Z avtorico se je pogovarjal Miha Naglič. Večer sta z deli Wolfanga A. Mozarta popestrila Alenka Maier Popov in Ilija Popov, ki sta zaigrala na violino in violi.

Milena Miklavčič v posebni rubriki Gorenjskega glasa pod naslovom Usode že vrsto let objavlja različne življenjske zgodbe. Tokrat pa so se odločili, da z istoimenskim naslovom izdajo posebno knjižico. V njej so štiri zgodbe. Naslovnico je oblikovala akademska slikarka Barbara Kastelec.

To so resnične zgodbe, ki jih je napisalo življenje. Milena jih je po pripovedovanju tistih, ki so jih doživeli, prenesla na papir. Mnogokrat ni le zapisovalka. Je tudi dobra

Avtorica knjige Usode Milena Miklavčič in filozof in publicist Miha Naglič

poslušalka in tolažnica. Ljudje, ki ji zaupajo svoje zgodbe, so šli skozi velike življenjske preizkušnje. Da so jih premagali, so potrebovali veliko

moči. In zato zapisi nosijo v sebi tudi posebno sporočilo: "Če so zmogli oni, zakaj ne bi tudi mi."

Jožica Kacin

V projekt Živimo zdravo se je vključila tudi Alpina

Kako kuhati čim bolj zdravo? Kuhali in pogovarjali so se v jedilnici Alpina.

Projekt Živimo zdravo, ki ga v sodelovanju z občino Žiri vodi Zavod za

zdravstveno varstvo iz Kranja, je v Žireh zelo odmeven. Udeležba je nad

pričakovani, česar so organizatorji zelo veseli.

V februarju je svoje prostore za izvedbo posebnih delavnic namenila tudi Alpina. 11. in 18. februarja sta potekali delavnici o zdravi prehrani. Na njih so obiskovalcem dali nekaj napotkov, kako kuhati čim bolj zdravo. To so prikazali tudi na praktičnih primerih. Skuhali so nekaj telesu zdravih, a okusnih jedi, ki so jih vsi obiskovalci lahko tudi poizkusili. Jedi, ki so jih pripravili, je naš kuhar Andrej Poljanšek, ki je sodeloval na obeh delavnicah, uvedel tudi v Alpinin jedilnik.

Akcija živimo zdravo pa se bo nadaljevala še v naslednjih dneh. Zaključek naj bi bil v petek 16. in soboto, 17. aprila.

Jožica Kacin

Maškare

*Zdaj je za norosti čas.
Vzemi krinko in našemi,
v kretinji opičji in nemi
spači pravi svoj obraz.*

(Alojz Gradnik)

Na pustni torek je letos snežilo kot za stavo. Kljub temu je Turistično društvo Žiri v upanju, da bodo maškare le pregnale zimo, pripravilo srečanje. Maškare so se zbrale v telovadnici osnovne šole.

Jožica Kacin

Združenje malega gospodarstva Žiri poskuša oživeti svojo dejavnost

Konec februarja so se na občnem zboru zbrali člani združenja malega gospodarstva Žiri. Združenje je po nekajletnem upadu, v lanskem letu spet oživilo svojo dejavnost. Za letos pa so si zadali še več nalog. Želijo si boljšega sodelovanja z Občino Žiri in Ortno zbornico Škofja Loka, svoje člane bi radi predstavili na internetni strani, sodelovati namepravajo na sejnih po Sloveniji ter se predstaviti tudi v Žireh. Predsednik združenja je Franci Likovič.

Jožica Kacin

„S tvojo hčerjo pa ne“, pravijo pri dramski sekciji športno kulturnega društva Vrh Svetih treh krajev

Dramska sekcija športno kulturnega društva Vrh Svetih treh kraljev, je letos pripravila komedijo S tvojo hčerjo pa ne. Režiral jo je Franci Jereb. V soboto, 6. marca so se uspešno predstavili tudi v Žireh. Njihove oči pa so že uprte naprej. Za poletje načrtujejo novo igro, ki se bo že po tradiciji odvijala na prostem.

Jožica Kacin

Božični koncert mladih violončelistov v Osnovni šoli Žiri

V soboto, 20. decembra je bil v večnamenskem prostoru Osnovne šole v Žireh božični koncert mladih violončelistov. Nastopilo je sedem mladih glasbenikov, ki jih vodi prof. Zdenka Kristl Marinič. Med njimi je tudi Jošt Kosmač iz Žirov. Na klavirju je glasbenike spremljala prof. Maja Klinar Bertoneclj.

Jožica Kacin

Svoja likovna dela je predstavila Nevenka Novak

V mesecu decembru je v Galeriji DPD Svobode svoja likovna dela razstavljal Nevenka Novak iz Škofje Loke. Za razstavo v Žireh se je odločila, ker ima tu veliko prijateljev in znancev. Večkrat so jo spraševali o njenih slikarskih delih. Hoteli so si ogledati, kaj počne in kako riše, zato se je odločila, da se predstavi kar v Galeriji.

Nevenka je povedala, da jo že od osnovne šole veseli likovno ustvarjanje. Sodelovala je tudi na Groharjevi koloniji na Dedinjah, kjer je za risbo z oljno barvo prejela prvo nagrado.

S slikanjem se ukvarja ljubiteljsko, za svojo dušo. Je samouk, pri delu in pripravi razstave pa jo je usmerjala likovnica Marija Perdih, ki poučuje likovni pouk na trgovski šoli v Kranju.

Jožica Kacin Nevenka Novak

Dramska sekcija DPD Svoboda se je letos predstavila z veseloigro Sluga dveh gospodarjev

Ekipa, ki je pripravila letošnje dramsko delo – Pisana družina, nakazuje veslo dogajanje

Dramska sekcija DPD Svobode nas vsako leto razveseli z uprizoritvijo gledališkega dela. Tokrat so se odločili za veseloigro Carla Goldonija Sluga dveh gospodarjev. Režija je delo znanega režiserja Petra Militarova, ki se ukvarja z režijo na različnih odrih po vsej Sloveniji. Peter Militarov je v gledališki list zapisal: "Goldonijevo komedijo Sluga dveh gospodarjev uprizorjamo v žirovskem gledališču z nekaj odmiki norčavosti Commedie dell' arte. To "zašpičeno" situacijsko komedijo naj krasijo čiste odrske akcije, ahistoričnost, neopredeljen prostor in čas dogajanja, nekako tako, kot da bi jo potujoča gledališka skupina prilagajala krajem in času, kjer nastopa. Tako se je ustavila tudi v Žireh in zato ni nič čudnega, če si je prilastila nekaj krajevnih značilnosti."

Premiera je bila 14. februarja. V polni dvorani je ob koncu zadonel navdušen aplavz, ki kar ni pojenjal. Obiskovalci so bili navdušeni. Žirovski igralci so iz leta v leto boljši.

Jožica Kacin

Ustanovljeno Klekljarsko društvo Cvetke Žiri

Na ustanovnem zboru se je zbralo veliko ljubiteljev klekljanja.

V petek, 5. marca so se v Osnovni šoli v Žireh zbrali ljubitelji žirovskega klekljanja. Ustanovili so svoje društvo, ki so ga poimenovali Klekljarsko društvo Cvetke Žiri. Cvetke so se poimenovali po čipki s petimi listi, ki je žirovska tradicija. Izdelava te čipke je zelo zahtevna.

Za predsednico so izvolili Marico Albreht. Za začetek delovanja društva je prim. dr. Dušan Logar, oče pokojne klekljarice učenke Marice Albreht, Mirmine Logar, v imenu družine podaril Mirmine denarne prihranke.

Društvo si je zastavilo več nalog. Načrtujejo ogled OIDFE v Pragi, tečaj klekljanja, v prihodnjih mesecih pa bodo največ pozornosti namenili pripravi na praznovanje stote obletnice klekljarske šole v Žireh.

Jožica Kacin

Spoštovani gospodje!

Ko sem hodil v Žireh še v nižjo gimnazijo, je moja "šica" Končanova napisala pesem, ki kasneje postane naša lokalna himna, ki pravi približno tako: "...da smo mi na Žirovskem doma, v prelepi dolinci na koncu sveta, ..."

Ker je to, kar smo se dogovorili, "meso postalo", smo poslej Žirovci bliže "koncu sveta", in se Vam zato iz vsega srca zahvaljujem.

Žiri so družbeno (politično) zaspan, a gospodarsko nadvse vitalen kraj.

Poskrbeli ste, da bodo poslej poslovni partnerji žirovskih podjetij in številnih uspešnih obrtnikov, na cesti, ki je del projekta, ki je vaše delo (čestitam!), izvedeli, kje izstopiti, da pridejo v Žiri, kraj, ki je, kot dalje pravi pesem, "...skrit med hribi, pa to nič ne de, ..." In res je tako, ker nas bodo poslej – tudi po vaši zaslugi – lažje našli.

Spoštovani prijatelji, najlepša hvala!

Mag. Viktor Žakelj

Na avtocesti v Logatcu dolgo nismo mogli prebrati, da se na tem odcepu ne zavije le proti Logatcu in ostalim navedenim krajem, temveč da se od tam pride tudi v Žiri. Po dolgoletnih prizadevanjih nekaterih, je na tabli tudi ime našega kraja.